

ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄
Τριμηνιαίο όργανο
της Αδελφότητας
Αγναντιτών

Γραφεία: Σοφοκλέους 33 - 5ος όροφος - Τ.Κ. 10552 - Τηλ. - Fax: 210-3313.067 - Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2011, Αρ. Φύλλου 175 • www.agnanta.com.gr

Η εφημερίδα «ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ» μπαίνει με το δεξί στα 35 της!

Με το παρόν φύλλο, η εφημερίδα μας συμπληρώνει 34 χρόνια κυκλοφορίας και ήδη, ώριμη, σοβαρή και σφριγηλή, ανεβαίνει σταθερά και αισιόδοξα τρία-τρία τα σκαλιά των επόμενων χρόνων της. Η αισιόδοξη αυτή πηγάει από την ιστορία της, από τη συνετή πορεία της, από την κοινωνική και πνευματική προσφορά της και, κυρίως, από την αγάπη με την οποία την περιβάλλουν οι χωριανοί και οι φίλοι μας που αναγνωρίζουν την ποιότητα της και τη συνιστούν σε όσους έχουν την έφεση για μελέτη και έρευνα, σε όσους κατά τον Αριστοτέλη «φύσει ορέγονται του ειδήναι», σε όσους δηλ. «από κούνια γουστάρουν να μαθαίνουν», όπως θα έλεγαν οι σημερινοί νέοι μας.

Φύλλο με το φύλλο, οι φίλοι της εφημερίδας «Αγναντα Άρτας» αυξάνονται. Νέοι και ηλικιωμένοι, σοβαροί και μυαλωμένοι, γνωστοί μας και άγνωστοι, που τυχαία την παίρνουν στα χέρια τους, τη μελετούν, την εκτιμούν και αμέσως ζητούν να γίνουν συνδρομητές της.

Δεν είναι τυχαία η ιδιαίτερη τιμή που της επιφύλαξε την 10-12-2007 η «Ελληνική Λαογραφική Εταιρεία» (Πρόεδρος ο Καθηγητής Λαογραφίας κ. Μιχ. Μερακλής), που στην ετήσια Επιστημονική Ημερίδα της περιέλαβε και το θέμα «Τύπος και παροιμιακός λόγος», ο εισηγητής του οποίου χρησιμοποίησε ως βασική πηγή των πληροφοριών του την εφημερίδα «Αγναντα Άρτας», που ξεφυλλιζόταν στη γιγαντοσκόνη καθ' όλη τη διάρκεια της εισήγησης. (Λεπτομέρεια ρεπορτάζ στο 161/2007 φύλλο της).

Εξάλλου, η προβολή των Τζουμέρκων οφείλεται σε μεγάλο βαθμό κυρίως στην ΙΛΕΤ, αλλά και στην εφημερίδα μας. Καρπός αυτής της προβολής είναι, όπως πληροφορούμαστε, η ανάθεση από το Πανεπιστήμιο Αθηνών μεταπτυχιακών διατριβών σε νέους επιστήμονες με αντικείμενο τη μελέτη και έρευνα του πολιτισμικού θησαυρού της περιοχής μας με βάση, κυρίως, το αξιόλογο πρωτογενές υλικό που είναι καταχωρισμένο στις σελίδες της εφημερίδας μας.

Η αναγνώριση αυτή δεν έπεσε σαν «το μάννα εξ ουρανού». Είναι καρπός τόσο της κοπιώδους, επιμελημένης και υπεύθυνης εργασίας 4-5 μόνιμων συνεργατών της εφημερίδας, όσο και της τόλμης που επέδειξαν ο Πρόεδρος της Αδελφότητάς μας κ. Χρ. Χριστοδούλου και τα Μέλη του Δ. Σ. να προχωρήσουν στην έκδοση των μέχρι την 31-12-2009 κυκλοφορησάντων φύλλων της σε δυο μεγάλους και καλαίσθητα τυπωμένους και βιβλιοδετημένους τόμους και σε ένα προελεγμένο CD, που φιλοξενούνται ήδη σε Πανεπιστημιακές και κεντρικές Βιβλιοθήκες της χώρας μας.

Σκεφτείτε πόσο θα ανέβαιναν «οι μετοχές» και οι επιτυχίες της εφημερίδας μας εάν διακαπλαισθόταν ο αριθμός των συνεργατών της! Δεν υπερβάλλω. Έχουμε τεράστιο απόθεμα εκλεκτού ανθρώπινου δυναμικού που μπορεί να καταπλήξει, αν αυτός αποδεσμεύσει τους πνευματικούς του θησαυρούς και τους προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο. Και αυτό είναι εφικτό, αν γίνει συνείδηση ότι η χαρά της πνευματικής δημιουργίας και της ανιδιοτελούς προσφοράς είναι πιο μεγάλη και κοινωνικά πιο επαινετή από τη χαρά που δίνει στον οποιονδήποτε ο προσωπικός του πλουτισμός που, και σκοτούρες προσθέτει στον ίδιον και κανέναν τρίτον δεν ενδιαφέρει ενώ, τις περισσότερες φορές, φθόνο και πικρόγλωσσα σχόλια προκαλεί. Εξάλλου, οι γνώσεις μας, όσο πολλές και νά 'ναι, αν δεν απλωθούν στην κοινωνία για να τη γονιμοποιήσουν, αν μένουν μέσα μας για να οβηθούν μαζί μ' εμάς, είναι άχρηστες, είναι ανεπρόκοπες, είναι στείρες.

Με αυτές τις διαπιστώσεις, με αυτές τις σκέψεις και με αυτό το προσκλητήριο ερχομαι στην Εφημερίδα μας να εκστομίσω τους συνεργάτες της και να χιλιάσει τα χρόνια της.

Γράφει ο
Χρήστος Αρ. Παπακίτσος

«ΠΡΑΣΙΝΟ ΧΩΡΙΟ» ΣΤΗΝ ΟΡΕΙΝΗ ΑΡΤΑ

Πληροφορούμαστε ότι η πρόταση της Περιφέρειας Ηπείρου, για να χαρακτηριστεί «Πράσινο Χωριό» ένα από τα ορεινά χωριά της Περιφερειακής Ενότητας Άρτας, έγινε αποδεκτή από την Υπουργό Περιβάλλοντος Κ^α Τίνα Μπιρπάλκη και ήδη δρομολογούνται οι σχετικές διαδικασίες. Το χωριό, που ακόμα δεν έχει επιλεγεί, θα υπαχθεί στην κατηγορία των «Ενεργειακών Χωριών». Δεν ξέρουμε αν η επιλογή γίνει στα τυφλά, μέσα από κάποιο Γραφείο του Υπουργείου ή θα μπουν στον κόπο οι αρμόδιοι να κάνουν επιτόπια έρευνα για να αποκτήσουν άμεση αντίληψη των δυνατοτήτων που εξασφαλίζει το τοπικό περιβάλλον και η υπάρχουσα υποδομή, αλλά και για να ρωτήσουν και να μάθουν την παράδοση και τις επιδόσεις που είχαν από παλαιά κάποια χωριά στην πράσινη ανάπτυξη.

Για να τους κεντρίσουμε το ενδιαφέρον παρ' όλο που έχουμε εδω μερικά στοιχεία: Από όσα γνωρίζουμε, μόνο δυο απ' τα χωριά των Τζουμέρκων είχαν «ενεργειακή αυτονομία», δηλ. «πράσινο» ηλεκτρικό ρεύμα πριν από το τέλος της 10ετίας του 1930 και, από πολύ παλαιότερα, «πράσινους» αλευρόμυλους, «πράσινα» υφαντήρια, κλωστήρια, πλυντήρια (νεροτριβιές), ματσάνια (επεξεργαστές χονδρών μάλλινων υφασμάτων), οινόποιεα, σιδηρουργεία, ασβεστοκάμινους κ. ά.

Το ένα από τα χωριά αυτά, με αναπτυγμένες όλες τις παραπάνω δραστηριότητες, ήταν τα **Αγναντα**. Σήμερα προσφέρεται όσο λίγα ορεινά χωριά για την παραγωγή εναλλακτικών μορφών ενέργειας με την αξιοποίηση τόσο του υδάτινου πλούτου του, όσο και των ηλιαχτίδων που περιλούζουν ολημερίς μεγάλες δημόσιες εκτάσεις, που είναι κατάλληλες για εγκατάσταση φωτοβολταϊκών διατάξεων. Ακόμη και οι κορυφές του βουνού και των πολλών ψηλών λόφων, που περικλείουν το χωριό και ανεμοδέρνονται, μπορούν να αξιοποιηθούν ενεργειακά. Επιπλέον, η παρά τον Αραχθό περιοχή του οικισμού των Φράστων Αγναντών είναι ιδανική για βιολογική γεωργία, αλλά και για υδροπονικά θερμοκήπια (θερμοκήπια νέας γενιάς και εξελιγμένης τεχνικής). Το ίδιο πρόσφορες είναι και πολλές άλλες περιοχές των Αγναντών (Ζίγκρος, Παλαιοχώρι, Λιβάδια, Στρανά, Κονάκια, Μακρούκαμπος, Αρτίσσα, κλπ), όπως πολύ πρόσφοροι είναι και οι εντός του χωριού ευφορότατοι, αλλά εις μακράν «αγρανάπαυση» τελούντες κήποι μας.

Πέραν αυτών, μέσω Αγναντών διέρχονται οι οδικοί άξονες: 1) Άρτας - Αγναντών - Πράμντων (κατά μήκος του Ξηροβουνίου) από τη δυτική όχθη του Αράχθου, 2) Άρτας - Αγνά-

Συνέχεια στη σελίδα 12

ΑΝΑΓΚΗ ΑΝΑΒΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ

«Αν δεν έχεις νύχια να ξυστείς μόνος σου, μην περιμένεις να σε ξυσει άλλος». Η παροιμία ισχύει για κάθε άτομο, για κάθε Σύλλογο, για κάθε χωριό και κοινωνία. Κανέναν δεν θα ενδιαφερθεί για να λύσει το δικό σου πρόβλημα, εάν εσύ ο ίδιος δεν προσπαθείς να το λύσεις. Μακάρι αυτό να το καταλαβαίναμε όλοι όσοι έχουμε

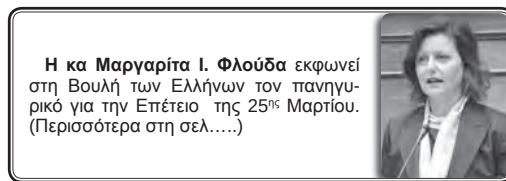
με το ίδιο πρόβλημα και να προσπαθούσαμε από κοινού, συλλογικά να το λύσουμε. Τέτοια κοινά προβλήματα αντιμετωπίζουν τα μέλη μιας οικογένειας, ενός χωριού, μιας κοινωνίας.

Μόνο η κοινή προσπάθεια επιλύει κοινά προβλήματα. Η καθαριότητα π. χ. ενός χωριού, που είναι «μιάη αρachtonιά» και δείγμα πολιτι-

σμού, αφορά και όλους μαζί και τον καθένα μας χωριστά. Δεν θεωρείσαι πολιτισμένος αν η αυλή σου είναι πεντακάθαρη, ενώ πνίγεται από την μπόχα που βγάζουν οι αυλές των διπλανών σου, οι δρόμοι που σε περιβάλλουν και πλατείες... Δε γλιτώνεις το δικό σου σπίτι, αν πιάσει φωτιά το σπίτι του γείτονά σου. Δεν ζεις μόνος στο χωριό σου, αν καούν όλα τα άλλα σπίτια του και γλιτώσει το δικό σου. Δεν ζεις αν καί το δάσος του.

Και επειδή το 'φερε ο λόγος και βρισκόμαστε σε καλοκαιρινή περίοδο, με υψηλούς τους δείκτες επικινδυνότη-

Συνέχεια στη σελίδα 12

Η κα **Μαργαρίτα Ι. Φλούδα** εκφωνεί στη Βουλή των Ελλήνων τον πανηγυρικό για την Επέτειο της 25^{ης} Μαρτίου. (Περισσότερα στη σελ....)

ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ Π.Σ.Ε.

Στην ετήσια Γενική Συνέλευση της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος που έγινε στις 20-3-2011 υπό την προεδρία του κ. Γ. Οικονόμου (μετά την παραίτηση του κ. Κώστα Αλεξίου), την Αδελφότητά μας αντιπροσώπευσε ο κ. Χρ. Αρ. Παπακίτσος. Στην παρέμβασή του τόνισε ότι η Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος, η κορυφαία Οργάνωση των Απόδημων Ηπειρωτών, οφείλει να ανακτήσει την παλαιά αίγλη της και να καταστεί και πάλι πυρήνας ενότητας και συλλογικής συνειδήσης όλων των Ηπειρωτών, με βασικούς στόχους την ανάδειξη του τοπικού μας πολιτισμού και την διεκδίκηση της επίλυσης των αναπτυξιακών προβλημάτων της Ηπείρου μας. Αναφερόμενος

στην «αναιμική» συμμετοχή των Αντιπροσώπων, σημείωσε: «Πρέπει να καταλάβουμε όλοι ότι, όσο οι παραταξιακές αντιπαραθέσεις και τα κομματικά κατελώματα καλά κρατούν εδώ μέσα, τόσο τα καθίσματα στην αίθουσα θα πληθαίνουν. Η σημερινή αποκαρδιωτική εικόνα κραυγάζει εναντίον των λέγοντας: Η Πανεπειρωτική δεν είναι χώρος προσωπικής προβολής ούτε μηχανή καταμέτρησης κομματικών κουκιών, αλλά εστία ενότητας, συνεργασίας, αδελφότητας και συλλογικής συνειδήσεως όλων των Ηπειρωτών». Με την ίδια εκπροσώπηση η Αδελφότητά μας συμμετείχε ενεργώς και στο Συμβούλιο Προέδρων των Αδελφότητων και Συλλόγων, που έγινε την 9-5-2011.

Η Αδελφότητά μας συγκαίρει τον χωριανό μας **Γιώργο Ι. Χριστοβασιλή**,

Πρόεδρο του ΠΑΣ Γιάννινα για την άνοδο της ομάδας, του «Αγιάς της Ηπείρου», στην Α' Εθνική και εύχεται λαμπρή την πορεία της και στην κορυφαία κατηγορία, στην οποία ανήλθε «με το σπαθί της»!

Εκδηλώσεις της ΙΛΕΤ το καλοκαίρι του 2011

- Επιστημονική Ημερίδα το Σάββατο **2 Ιουλίου** και ώρα **10:00** στη Μονή Βύλιζας Ματσουκίου, με θέμα: «Η μονή Βύλιζας στον τόπο και στο χρόνο».
- Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση (Απολογιστική) των μελών της Ι.Λ.Ε.Τ. Κυριακή **7 Αυγούστου**, ώρα **10.00 π.μ.**, στο Βουργαρέλι (αίθουσα του Δημαρχείου).
- Ετήσια συνάντηση των Ομάδων Έρευνας (Ο.Ε.) της Ι.Λ.Ε.Τ., Σάββατο **6 Αυγούστου**, ώρα **19.00** στους Κτιστάδες (Πνευματικό Κέντρο Κτιστάδων).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

♦ Ο Γιάννης Μπισσας, γιος της Μαρίας Απ. Καπέλη, και η Βαρβάρα Φουστερή βάπτισαν, την Κυριακή 1 Μαΐου 2011, την

κορούλα τους στη Σαντορίνη και της έδωσαν το όνομα Ελισάβετ.

♦ Την Κυριακή 15-5-2011 ο Βασίλης Γ. Νικολήτσας και η Λίτσα Χρ. Παπακίτσου βάπτισαν το πρώτο τους παιδί στον Ιερό Ναό Αγίου Αποστόλων Πέτρου

και Παύλου στη Βαρυμπόμνη, όπου η νονά Γιούλα Νικολήτσα του «χάρισε» το όνομα **ΓΕΩΡΓΙΟΣ**. Μετά το Μυστήριο οι ευτυχείς γονείς δεξιώθηκαν τους προσκεκλημένους στο πλησίον εστιατόριο «Λεωνίδα».

♦ Την Κυριακή 29-5-2011 ο Κώστας Αγγελόπουλος και η Λίτσα Κοπελιά (κόρη της Αρετής Παπακίτσου) βάπτισαν το πρώτο τους παιδί στον Ιερό Ναό Αγίας Σκέπης Παπάγου. Οι νονοί του τού «χάρισαν» το

όνομα **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ**. Το γεγονός γιορτάστηκε από συγγενείς και φίλους στο πλησίον Κέντρο «VERDE».

♦ Από τις 18 Ιουνίου 2011, με το όνομα Ναταλία φωνάζουν την κόρη τους οι γονείς της Αριστοτέλης Τρυφωνόπουλος και Βάνα Κων.(Αρ.) Παπακίτσου, οι παππούδες, οι συγγενείς και οι φίλες της. Το όνομά της το χάρισαν οι νονοί της Διονύσης Κυβετός και Ειρήνη Λιγνός στον Ιερό Ναό της Αγίας Μαρίας στο Πόρτο Ράφτη. Η

Ναταλία, αφού πέρασε από τις αγκαλιές όλων των καλεσμένων, κατέληξε μαζί τους στον απέναντι από την Εκκλησία χώρο εστίασης-διασκέδασης, όπου για να τους ευχαριστήσει πήρε και ένα χορό.

Το Δ.Σ. εύχεται σε όλους τους ευτυχείς γονείς να τους ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΓΑΜΟΙ

Ο Βασίλης Ν. Ρίζος και η Χρύσα Κώστη (κόρη της χωριανής μας Ντίνας Γ. Αηδόνη) παντρεύτηκαν στις 3 Ιουνίου στην Αθήνα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

♦ Στις 25 Μαρτίου 2011 απεβίωσε και κηδεύτηκε στην

Ιστοία Εύβοιας, ο Ιωάννης Κων. Ζάραγκας, ετών 63.

♦ Στις 1 Απριλίου 2011 απεβίωσε στην Άρτα και κηδεύτηκε στο κοιμητήριο του Αγίου Δημητρίου στην Άγναντα, ο Δημήτριος Ευστ. Ζάκος, ετών 74.

♦ Στις 6 Απριλίου 2011 απεβίωσε στα Άγναντα ο Κωνσταντίνος Απ. Νάτσας, ετών 85 και την επομένη κηδεύτηκε στο

νεκροταφείο του Αγίου Δημητρίου.

♦ Στις 22 Απριλίου 2011 απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Καλλιθέα Αττικής, ο Αλέξανδρος Ευσταθίας (Τσιάκης), με καταγωγή απ' το χωριό μας, ετών 84.

♦ Στις 25 Απριλίου 2011 απεβίωσε και κηδεύτηκε στο κοιμητήριο του Αγίου Δημητρίου

ου στην Άγναντα, ο Γιώργος

Κων. Μπτρογιώργος, ετών 81.

♦ Στις 2 Μαΐου 2011 απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Άγναντα, ο Χρήστος Ηλ. Νιούβαλης, ετών 80.

♦ Στις 3 Μαΐου 2011 απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Άγνα

να, ο Αθανάσιος Νικ. Χασαλεύρης, ετών 95.

♦ Στις 18 Μαΐου 2011 απεβίωσε και κηδεύτηκε στην

Άγναντα, ο Βασίλειος Κων. Θανάσης, ετών 87.

♦ Στις 24 Μαΐου 2011 απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Άγναντα, η Σπυριδούλα Ευαγ.

Αηδόνη, το γένος Δημ. Κοντογιώργου, ετών 91.

♦ Τον Απρίλιο του 2011 απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Άρτα, η Τσιαντί Σοφία, συζ. Αριστοτέλη, ετών 90.

♦ Στις 5 Απριλίου 2011 απεβίωσε και κηδεύτηκε στα Ιωάννινα, στο νεκροταφείο της Περιβλέπτου, ο Δήμος Κων/νος, συζ. Ευαγγελίας Δημ. Καπέλη.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ

Η κα Αντωνία Σκουληκάρη πρόσφερε στην Εφημερίδα μας το ποσό των 50 ευρώ εις Μνήμην του συζύγου της Γιώργου Στυλ. Σκουληκάρη.

Το Δ.Σ. την ευχαριστεί θερμά για την προσφορά της και τη συγκαίρει που κρατά άθεστη τη Μνήμη του αγαπημένου μας Γιώργου.

Συνέχεια στη σελίδα 6

Νεκρολογία

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘ. ΠΡΙΤΣΙΒΕΛΗΣ (1934-2011)

Με τιμές Στρατηγού εν ενεργεία κηδεύτηκε την 7η Ιουνίου 2011 από τον Ιερό Ναό Ευαγγελίστριας του Κοιμητηρίου Παπάγου ο χωριανός μας Αντιστράτηγος ε.α. (Αρχηγός Όπλου Τεθωρακισμένων) **Γεώργιος Αθ. Πριτσίβελης**.

Ένα από τα εκλεκτότερα τέκνα των Αγνάντων έφυγε από κοντά μας αναπάντεχα, σεμνά, αθόρυβα... Κεραυνοβολήθηκε!... Πώς αλλιώς θα μπορούσαν οι παιδιόθεν φίλοι του να δεχθούν τη βίαιη αρραγή του;

Καθώς παρακολουθούσα τη Νεκρώσιμη Ακολουθία και στη συνέχεια τις ύψιστες τιμές που αποδίδονταν στον εκλιπόντα (αντιπροσωπεία ανώτατων αξ/κών ΓΕΣ, στρατιωτικό άγημα, πένθημα εμβεβηρία και οι τιμητικοί πυροβολισμοί), στα μέσα μου προβάλλονταν σαν σε οθόνη τα παιδικά και εφηβικά μας χρόνια, τα χρόνια τα δύσκολα, τα πετρίνα, τα μαρτυρικά, τα χρόνια της φτώχειας, του φόβου και της αβεβαιότητας. Φίλοι αγχωρίστοι ήμασταν. Τις μουικίες μας μοιραζόμασταν!... Δώδεκα χρόνια στα ίδια θρανία των σχολείων των Αγνάντων, σ' εκείνα τα ντόπια τροχία ακονίζαμε το μυαλό μας. Αντάμα ψάχναμε να βρούμε της ζωής τα μονοπάτια. Δίπλα-δίπλα, χέρι-χέρι, στο ίδιο τεταμένο σκόνι, που το ταλάντωνε το αghιροπύρι, ισορροπούσαμε πάνω από εκείνο το βαθύ φαράγγι, από εκείνο το χαϊνόν χάος, στον πάτο του οποίου κυλούσε και άχνιζε αίμα ζεστό, που άφριζε από θυμό και βογκούσε από πόνο!...

Κι όμως, δεν μας κρουστάλλαξε η παγωνιά! Δεν μας παρέσυρε η μανιασμένη θύελλα! Διαβήκαμε της κόλασης το βάραθρο κιτρινοσμένιο από το φόβο και της κακουχίας και φτάσαμε όρθιοι στην αντίπερα όχθη, απ' όπου ξεκινούσαν δρόμοι ανηφορικοί και δύσβατοι, όλοι καμουφλαρισμένοι, όλοι δυσδιάκριτοι, όλοι ανιγηματικοί! Εκεί χωρίσαμε. Εκείνος διάλεξε τον πιο απαιτητικό, τον πιο ανηφορικό, τον πιο δύσβατο και μυστηριώδη δρόμο, που έδειχνε ότι ήταν για τους ψυχωμένους, για τους χαλκέντερους. Οι πιο εκλεκτοί και πιο οξυδερκείς απ' αυτούς διέκριναν κάπου στα μεσούρανα και το άστρο που σημάδευε την πιο ψηλή κορυφή της διαδρομής, τον κολοφώνα. Εκεί έφτασε με το σταθί του, όρθιος και το παπα-

δοπαίδη από τα Άγναντα, ο μετέπειτα Αντιστράτηγος Γεώργιος Πριτσίβελης!

Το ήθος, η ανατροφή και η θέλησή του εγγυώοντο την επιτυχία του. Ως μαθητής ήταν η προσωποποίηση της επιμελείας και χρηστότητας, της υπευθυνότητας και του χρέους, της πραότητας και της αξιοπρέπειας, του μέτρου και της αρμονίας, της υπομονής και της επιμονής, αρετές που τις διατήρησε και τις ενίσχυσε τόσο με την πεθορχημένη του ζωή και τις σπουδές του στις Ανώτατες Στρατιωτικές Σχολές του κλάδου του, όσο και με τις παράλλες σπουδές

του στη Νομική Σχολή, «εις τους πtyχιούχους της οποίας ενεκρίθη». Αυτές οι αρετές φώτιζαν την προσωπικότητά του και την έκαναν να ακτινοβολεί και να διαχέει γύρω του θάλλος και φως, καλούς, εμπιστοσύνη και αξιοπρέπεια. Όσοι ευτύχησαν να υπηρετήσουν στις μικρές ή μεγάλες στρατιωτικές μονάδες που διοίκησε, αναφέρονται στο όνομά του με απέραντο σεβασμό και θαυμασμό! Δηλώνεται ότι ήταν πρότυπο ηγέτη και ανθρώπου που του δίδασκε με τις γνώσεις του και παραδειγματίζει με το ήθος του, τη σεμνοτήτά του και την ανθρωπιά του.

Αλλά και ως οικογενειάρχης ήταν υποδειγμα. Καμάρωσε μαζί με τη λατρευτή του σύζυγο τα δύο τους παιδιά, τον Θανάση και την Ελένη τους, εκλεκτούς επιστήμονες και λαμπρούς ανθρώπους, ισάδια τέκνα πανάξιων γονιών.

Έφυγε από κοντά μας στεφανωμένος από την πατρίδα και από τη ζωή με τον «αμαράντινον στέφανον» της τιμής, της κατάρτισης και της προσφοράς.

Συμμετέχοντας στο βαρύτατο πένθος των οικείων του, ευχόμαστε ο Θεός να απαλαίνει τον πόνο τους. Ξέρουν, άλλωστε, ότι τη ζωή μαζί με τις μεγάλες χαρές, δυστυχώς τη ζώνουν και οι μεγάλες λύπες...

Εκλεκτέ και λαμπρέ, φιλε Γιώργε. Όσοι σε γνωρίσαμε καλά, όσοι συγχρωστήκαμε μαζί σου, θα σε νιώθουμε ανάμεσά μας και, όσο ζούμε, θα σε μνημονεύουμε και θα σε προβάλλουμε στους νεότερους σαν φωτεινό παράδειγμα αυτοδημιούργητου και ακέραιου ανθρώπου.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα της Αττικής που σε σκεπάζει!...

Χρήστος Αρ. Παπακίτσος

Ο ΠΑΝΑΓΑΘΟΣ ΝΑ ΑΝΑΠΑΥΣΕΙ ΤΗΝ ΨΥΧΟΥΛΑ ΤΗΣ

Η αγαπημένη μας σύζυγος, μητέρα, γιαγιά έφυγε από κοντά μας γνωρίζοντας πού πηγαίνει.

Προέβλεπε την αναχώρησή της με το «εγώ τώρα φεύγω» κ.λπ. κ.λπ.

Προέβλεπε ότι αναχωρεί για εκεί που δεν έχει γυρισμό. Ήταν ο άνθρωπος μας, ήταν ο αγαπημένος μας άνθρωπος. Στις 04/01/2011 έφυγε από τη ζωή η ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΘ. ΛΕΝΗ (το γένος Λάμπρου Αηδόνη), αφήνοντας πίσω της ένα μεγάλο κενό.

Όλη της τη ζωή ήθελε να προσφέρει στην οικογένειά της και όχι μόνο. Τώρα εμείς εκείνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να ευχόμαστε, μπροστά στο αναμμένο καντηλάκι, ο Θεός να αναπαύσει την ψυχούλα της.

Τα τελευταία λόγια της, καθαρά και ξάστερα θα τα θυμόμαστε σε όλη μας τη ζωή.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα που τη σκέπασε. Αιώνια η μνήμη.

Η οικογένειά της (σύζυγος, παιδιά, εγγονιά)

Ευχαριστούμε όλα τα μέλη και μη τα οποία μας δίνουν πληροφορίες και νέα από το χωριό είτε τηλεφωνικώς είτε μέσω fax είτε με επιστολές.

Ευχαριστώ θερμά τους πολυπληθείς φίλους, γνωστούς αλλά και αγνώστους απ' όλη την Ελλάδα, για την υποδοχή που επιφύλαξαν στο διήγημά μου «Η ζωντανή αφίσσα»! Ιδιαίτερα ευχαριστώ τους Δημοσιογράφους, τις Εφημερίδες, τα Περιοδικά και τις Ιστοσελίδες για την προβολή που του έκαναν. Η αποδοχή του, που ξεπέρασε κατά πολύ τις προσδοκίες μου, αυξάνει υπερβολικά το βάρος των υποχρεώσεων μου και δεν είμαι βέβαιος αν οι πλάτες, η ηλικία και το αμυδρό μου φέγγος μου επιτρέψουν να τις εκπληρώσω...

Παρακολούθησα την 12-5-2011 από το κανάλι της Βουλής σε μαγνητοσκόπηση τη συζήτηση, που είχε γίνει την προηγούμενη ημέρα στη Ειδική Επιτροπή του Κοινοβουλίου, για τις προοπτικές ανάπτυξης των Τζουμέρκων και καμάρωσα! Η Τζουμερκιώτικη φωνή που αρθρώθηκε από τον ήμαρχο Βορ. Τζουμέρκων κ. Ιωάν. Σεντελέ και την Πρόεδρο του Τοπικού Συμφώνου Ποιότητας «ΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ» κ^α Σταυρ. Καραβασίλη (Δημ). Σύμβουλο και υποψήφια Δήμαρχο Κεντρ. Τζουμέρκων) ήταν γλαφυρή, στεντορεία και παλικάρσια. Μπράβο τους! Περίμενα, βέβαια, να ακούσω και τις προτάσεις του Δημάρχου Κεντρικών Τζουμέρκων και του Προέδρου της Ομοσπονδίας Τζουμερκιωτών, αλλά και του Προέδρου της Ιστορικής και Λαογραφικής Εταιρείας Τζουμερκίων. Κάτι χρήσιμο θα είχαν να πουν και αυτοί. Και υπεύθυνους ρόλους έχουν και λαϊκό έρεισμα διαθέτουν. Δυστυχώς, συνεχίζονται ακόμα κάτι τέτοιες ξεπερασμένες επιλογές που άφησαν πίσω τα Τζουμέρκα μας... Αλλά, για να μην εκτραπώ και βγω απ' τα ρούχα μου, δαγκώνω τη γλώσσα μου και σταματώ εδώ. Και αυτή, αλγοσύα και αιμορραγούσα, κάνει ηπιότερη εκτροπή και κακοποιώντας την ομηρική ρήση, τραυλίζει: «Αλλά και μεν βουλαί... Τζουμερκιωτών, άλλα δε... μικροπολιτική κελεύει»...

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΝΑΝΤΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Γραφ. Σοφοκλέους 33
Τ.Κ. 105 52 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. - Fax: 210-3313067
www.agnanta.com.gr

E-mail:
info@agnanta.com.gr

Εκδότης:

Χρήστος Γ. Χριστοδουλόπουλος
Πρόεδρος της Αδελφότητας
Κωδικός: 3734

Υπεύθυνος
τυπογραφείου:

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γεραίνου 7 - 2ος όροφος
Τηλ. - Fax: 210-52.38.107
E-mail: costasz@yahoo.gr

Βλέπω, ακούω, σχολιάζω

Αλλά ούτε το «Εθνικό Απάρκο Τζουμέρκων» εκπροσωπήθηκε! Αλήθεια, εξακολουθεί αυτό να υπάρχει και αν ναι, πότε θα γίνουν τα «θυρανοξιά» του; Πάνε περίπου δυο χρόνια από τότε που διορίστηκε η Διοίκηση του Φορέα Διαχείρισης του, αλλά την ως τώρα δράση της «ούτε την είδαμε ούτε την απαντήσαμε». Εξαπλήθηκε με την εσπευσμένη, εντός διμήνου, αντικατάσταση του πρώτου Προέδρου του Φορέα, πριν προλάβει ο άνθρωπος να βρει καρέκλα να καθίσει!... Δεν ξέρω αν ο διάδοχός του κατάφερε να εκταμιεύσει τη δαπάνη που απαιτείται για τη σφραγίδα του Φορέα, αφού ως τώρα δεν ακούστηκε ούτε ο ήχος των λιανωμάτων από τα πέντε (5) εκατομμύρια ευρώ, με τα οποία είχε προκηδοτηθεί, όπως τουλάχιστον έχει δημοσιευθεί. Λέτε να ήταν «άνθρακες ο θησαυρός»; Χαρά στην υπομονή των εν υποχρεωτική αδράνεια τελούντων μελών της Διοικήσής του, που ακόμα εξακολουθούν να «διακονούν» τους τίτλους τους. Τους θαυμάζουμε!!

Συμπληρώνονται τρία χρόνια από τα εγκαίνια του περικαλλούς (κτιριακά) Κέντρου Υγείας Αγνάντων, που έγιναν την 10-8-2008. Ακόμη ηχούν στ' αυτιά μας οι δηλώσεις του τότε υφυπουργού Υγείας κ. Γ. Παπαγεωργίου ότι το Κέντρο σύντομα θα στελεωνόταν με γιατρούς των βασικότερων ειδικοτήτων, θα εξοπλιζόταν με υλικοτεχνικά μέσα νέας γενιάς και θα εντασσόταν στο σύστημα της Τηλεϊατρικής για να έχει άμεσες ιατρικές διαγνώσεις και συμβουλές υψηλής ποιότητας από το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο, με το οποίο θα συνδεόταν. Θαυμάσαμε, χειροκροτήσαμε και αισθανθήκαμε όλοι συγκινησιακά. Από τότε τίποτε δεν κινήθηκε... Παρά την επιστημονική αρτιότητα, την καλή θέληση και τις προσπάθειες της Δ/ντριας και όλων των γιατρών του Κέντρου, ασθενείς που το πρόβλημα της υγείας τους θα μπορούσε να διαγνωστεί και να επιλυθεί επί τόπου, υφίστανται την ψυχική και σωματική ταλαιπωρία της διακομίδας τους στην Άρτα ή τα Γιάννινα, με κίνδυνο κάποιοι απ' αυτούς να φτάσουν εκεί κατόπιν... ζωής!... Και ύστερα απορρίπτουμε γιατί ερμηνώνουν τα χωριά μας... Χώρια που κάποιοι, αθεράπευτα αισιόδοξοι, περιμένουμε να ξαναζωντανέψουν!...

Διάβασα τελευταία ότι ο Διάπνωνας Πρωθυπουργός και άλλοι αξιωματούχοι δεν εισπράττουν τους μισθούς τους, για να βοηθήσουν το κράτος τους να ξεπεράσει τις συμφορές που επισώρευσε ο σεισμός, το

τσουνάμι και οι πυρηνικοί αντιδραστήρες στην Φουκοσίμα. Δεν παραξενεύτηκα. Ξέρω ότι εκείνοι έχουν φιλότιμο και ευχισία που, μερικές φορές, τους οδηγεί ως το χαράκι. Φαίνεται όμως ότι γνωρίζουν καλύτερα απ' τους δικούς μας την Ελληνική Ιστορία. Παραδειγματίστηκαν από τον Καποδίστρια που στην Δ' Εθνοσυνέλευση (Άργος 1829) αποποιήθηκε ευγενώς την ετήσια χορηγία που πήφισε η Εθνοσυνέλευση, ύστερα από πρόταση του Κολοκοτρώνη, με τούτα τα λόγια: «Εγ' όσον τα ιδιαίτερα εισοδήματά μου αρκούν δια να ζήσω, αρνούμαι να εγγίσω μέχρι οβολού τα δημόσια χρήματα, ενώ ευρισκόμεθα εις το μέσον ερειπίων και ανθρώπων βυθισμένων εις εσχάτην πενίαν». Λέτε, τα ιδιαίτερα εισοδήματά των δικών μας αξιωματούχων να μην αρκούν για να ζήσουν; Αλλά τι λέω!... Μερικοί απ' αυτούς κάνουν χλιδατά ταξίδια που τα πληρώνουν οι «βυθισμένοι εις εσχάτην πενίαν» Έλληνες!... Αφήνω τα «λιανώματα» που πληρώνουν οι φτωχοί αλλά περήφανοι Έλληνες «κερνώντες» καφέδες και αναψυκτικά τους σπαγγοραμμένους αξιωματούχους και τους κολαούζους τους... Τό 'χουν στο αίμα τους τα φτωχαδικά που είναι φιλεισώπαχνα, φιλότιμα και φιλόξενα. «Κερνάνε μέσα κι έξω, και σόκα στα παιδιά», ακόμα κι εκείνα τα «παιδιά» που πέφτουν σαν ακρίδες στη λιγοστή σοδεία τους, ως και εκείνα που ξεδιάντροπα εφαρμόζουν επάνω μας την παροιμία: «δούλεψέ με, κακομοίρη, μη γίνω σαν κι εσένα»... Ε, ήρθε ο καιρός, αυτούς που αρπάζουν ακόμα και από το καντήλι της Παναγίας να τους αποσκορακίσουμε (=να τους απορρίψουμε, να τους «στείλουμε στον κόρακα» ή όπου αλλού θέλετε).

Για την οικονομική κρίση δεν θα γράψω τίποτα. Τα είπαν, επιτέλους, όλα έξω από τα δόντια οι πνευματικοί μας ταγοί στην Επιστημονική Ημερίδα της 12-5-2011 στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και τα επανέλαβαν στη μεγαλειώδη συγκέντρωση στα Προπύλαια την 31 Μαΐου. Τα είπε με εξίσου θαυμαστή παρηγορία ο συντονιστής μας (από τον Καταράκτι) Καθηγητής κ. Ιωάννης Γεωργιάδης στα ποτήριά του «ΚΥΛΟΝΕΙΟΝ ΑΓΟΣ» (Ιούλιος 2010) και «ΑΝΑΔΙΑΡΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΜΕ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΟΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΚΟΙΝΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ» (Μάιος 2011), αποδέκτες των οποίων ήταν σύμφωνα η Πολιτεία, Πο-

Γράφει ο
ΧΡ. ΑΡ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΣ

λιτική και Πνευματική Ηγεσία του τόπου μας. Θέλω όμως να προσθέσω κάτι που δεν ειπώθηκε ή δεν έτυχε να το ακούσω: Εάν ανασταίνονταν οι εξ Ηπείρου μεγάλοι Εθνικοί Ευεργέτες, δεν θα άφηναν τη χώρα μας να φτάσει στο σημερινό κατάντημα. Και αν την έβρισκαν στο βάραθρο, θα ντρέπονταν και θα την έβγαζαν. Ήταν πραγματικοί Πατριώτες, με φιλότιμο, με αξιοπρέπεια, με υπερφάνεια, με κοινωνική ευθύνη και προσφορά. Αυτοί θα έκαναν και πάλι το Εθνικό τους Χρέος και ας έλκουν την καταγωγή τους από «βλαχοχώρια» και «βλαχοσόγια», όπως υποτιμητικά λένε γι' αυτούς σήμερα μερικοί αλιμάριστοι και ανιστόρητοι «τζιτζιφιόγκοι», μερικά ανημέρευτα «ζα», που παριστάνουν τους πρωτευουσιάνους!...

Βλέπω ότι, μαζί μ' εμένα και όλοι πολλοί μη προνομιούχοι Έλληνες ψάχνουν για τον πολυδιαφημισμένο κατά τη δεκαετία του 1980 «κοινωνικό μισθό». Πάει κι αυτός... Μας τον κατάσχασαν οι δανειστές... Οι Ευρωπαίοι στρογγυγές που τότε μας δάνειζαν νερό κρουνηδόν για να κινούμε το μύλο που έκοβε αυτή την κοινωνική «μονέδα» τώρα έκλεισαν, και στη θέση τους μπήκαν αναρροφητικές αντλίες που ρουφάνε τη γλίτσα και πετρίζουν την κατακλίσια στα ξεροπήγαδά μας ... Κρίμα στα παιδιά και τα εγγόνια μας που δε θα 'χουν στάλα νερό να βρέχουν τη γλώσσα τους, να βγάζουν σάλιο και να φτύνουν όλους εμάς τους αμαρτωλούς προγόνους τους, που δεν καταλαβαίναμε ότι τα χρέη τα δικά μας θα τα πληρώνουν τα παιδιά μας. Όλοι ζητούσαμε «ξαπόστατη δουλειά!» και παίρναμε δάνεια, θεσούλες, καλό μισθό και επιδόματα, αλλά και συντάξεις (χωρίς να είμαστε ασφαλισμένοι), και επιδόματα «Εθνικής Αντίστασης» και ας ήμασταν τότε νήπια!...

Κατά τη Γερμανική Κατοχή του 1941-44 γλιτώσαμε από τον εξ αστίας θάνατο χάρη στα «φτηνά χωράφια» μας, τις «ξελάστρες». Τώρα, κάποιοι υπερπολίτες μας, που έχουν ακουστά για την πείνα εκείνης της εποχής, λένε: «Ερχονται δύσκολες μέρες. Πρέπει να πάμε στα χωριά μας να σπείρουμε τα χωράφια μας» και ας μην ξέρουν αρκετοί απ' αυτούς αν η σπορά γίνεται με άβραστο ή βρασμένο σπόρο! Χώρια που δεν ξέρουν ούτε κατά πού πέφτουν τα χωράφια τους ούτε αν αυτά «πάρθηκαν» από τα ρέματα ή «καταπατήθηκαν» από κεδρότυφες και βάτα!...

Το άκουσα, το διάβασα, αλλά ακόμα δεν το πιστεύω. Είναι επ' τα απίστευτα! Λένε ότι, από εδώ και πέρα, η Υπηρεσία των Δήμων «Βοήθεια στο Σπίτι» θα παρέχεται σε γέροντες μοναχικούς και ανήμπορους, μόνο αν έχουν ένα τουλάχιστον μέλος της οικογένειάς τους άνεργο, με κάρτα, δηλ. αν έχουν δυο ή περισσότερες συμφορές στο σπίτι τους!... Σταματώ το σχολίο εδώ, γιατί αν συνεχίσω, θα εκραγώ... Συνέχιστε το μόνο σας.

Χαράς Ευαγγέλια! Πήρα βεβαίωση ότι θα συνοπολογίζομαι και στη δεύτερη δεκαετία του 21^{ου} αιώνα στον πληθυσμό της χώρας μας! Ο απογραφικός (φοιτητής επί πτυχίω, αλλά... ανορθόγραφος!) με ρώτησε για όλα, ως και για την ακριβή ημερομηνία γέννησής (ημέρα, μήνα, έτος) της 96χρονης πεθεράς μου, για το αν τα παρόδρα έχουν διπλά τζάμια, ακόμα και για το εάν τα τέσσερα παιδιά μου τα έχω φτιάξει με τη σύζυγο ή και με «σύντροφο»! Αυτό, φαίνεται, δεν εμπίπτει στα «ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα»!... Τέλειωσε τις ερωτήσεις και άρχισε να συμπληρώνει τις σχετικές βεβαιώσεις. Τον διέκομα και του είπα ότι έλασε να με ρωτήσει τι θεό πιστεύω. Ξαφνιάστηκε! «Συγγνώμη, μου είπε, την πήδηξα την ερώτηση για το θρησκειομα ή εμπίπτει στα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα...» και, ταραγμένος, άρχισε να ψάχνει τις δέκα περίπου σελίδες του ερωτηματολογίου για να βρει την πληθύνου ερώτηση. Έσπευσα και εγώ να τον βοηθήσω. Δεν υπήρχε τέτοια ερώτηση!... Και για να φαιδρώνουν την ατμόσφαιρα, του είπα: Νεαρέ μου, δεν την πήδηξες εσύ την ερώτηση... Την πήδηξαν εκείνοι που μας «πρόδαν» με τη ζοριόλου, από καμαριέρα μέχρι και... (καταλαβαίνετε). Αλλά, «έτσι δίκης οφθαλμός...» ή «όλα εδώ πληρώνονται».

Χύνει δάκρυα χαράς ένας κακεντρέχης κοιντολόφος εφημερίδας της περιοχής μας, διότι έπιασε η προσέυχη του και, επιτέλους, «ψόφησε η γίδα του γείτονά του»!... Σκιαγραφεί τη χαρά του βουτώντας την πένα του όχι στο μυαλό και στο μελάνι, αλλά σε μείγμα χολής, καπνιάς και ξυδιού!... Ζαλισμένος από την υπόκα και τις δηλητηριώδεις αναθυμιάσεις του κατασκευασμάτος του, δεν παίρνει χαμπάρι ότι έπιασε και η άλλη προσέυχη του, με την οποία παρακαλούσε «να πεθάνει ο γιος του για να δε χήρα τη νύφη του»!... Ο αποστερηθείς της γίδας μεγαλόψυχος γείτονας τον λυπάται, δίνει τόπο στην οργή και δεν ενεργοποιεί την γκλιτσα στην οποία γύνεται ο αχάριστος, που έπινε το περισσότερο γάλα της γίδας που ψόφησε. Τον αφήνει να τον δέρνουν οι τύψεις και να διηγείται κλαίοντας τα πρώην μεγαλεία του!...

Σοβαρά κι εύδυμα

Αφού γέμισε τον τροβά με ζεστό ψωμί από την Καθημερινή τη φουρνάρου, πήρε και μερικά κουλουράκια, πήρε και την ίδια κι έκανε τσάρκα στα μαγαζιά.

Βρήκε το χασάπη, το Μήτσο Κώστα. Τι μεσαρκά έφαγε, τι κοκορέτσια, τι παιδάκια. Μηλέτσικωσε

Άντε κι άσπρο πάτο...

καλά, ήθελε και απήλυναντερο!! Στο τέλος πήρε και τον ίδιο!!

Πρέπει να πιω και τα σφηνάκια μου. Στην καφετέρια, άπλωσε τις ποδαρούκλες του, χτύπησε παλαμάκια και να το κοριτσάκι η Λαμπρινή.

– Παρακαλώ, ό, τι καλύτερο. Ουισκάκια δύο, τέσσερα διπλά «φ» σέκια» και αφού έφαγε και τους ξηρούς καρπούς της είπε:

– Τώρα θα φύγουμε είσαι και πιταρίκια και ομορφούλα. Την πήρε κι αυτή. Άσπληχνος γαμώτο. Ερήμωσε η καφετέρια!!

Καφεδάκι τώρα. Στο δρόμο σκεφτόταν, φραπεδάκι, με ναι και όχι, σκέτος, με πολλή ζάχαρη. Με πολλή ζάχαρη, να μην καταλάβει κανένας.

Στον καφετζή τον Κώστα Σκουληκαρίτη. Κάτω από την κυδωνιά, παράγγειλε το γλυκύ βραστό, ζήτησε να ρίξει και τα χαρτιά.

Βρήκε, πως ο καφετζής ήταν «ομογλήκτος» με το Μήτσο Ζάχο. Κοίταξε σύμπτωση. Ήπιαν γάλα από την ίδια μάνη, ήταν «αδελφία».

Παράγγειλε κάμποσα κρασιά και είπε στον καφετζή:

– Ό, τι χρωστάω θα τα πληρώσει ο Γιώργος ο αδελφός σου κι εσύ ετοιμάσου για φεύγα. Ποιος αντιστέκεται σ' αυτόν!!

Η παγανιά...

Ήρθε στο τσακίρ κέφι. Ρίχνοντας τα χαρτιά, έψαξε για το Μπαλαδάρη, δεν τον βρήκε, πήγε στο Βαγγελ' Χαμπήνη, τίποτα κι αυτός, ούτε το Χρήστο Κούρτη με το κλαρίνο.

Ο Μανουσάκιος με το βιολή, αυτός είναι στο Λαογραφικό Μουσείο.

Βρήκε το Μήτσο Ζάχο. Αυτός είναι στην Άρτα. Ξέρω το δρομολόγιο, θα 'ρθει στο χωριό να πληρωθεί, να πάρει και το δώρο, να φέρει μια «γύρα» στα καφενεία και πάλη επιστροφή.

Του την έστισε. Ήταν νύχτα. Ετοιμάσου πάρε την κιθάρα και στο καφενείο.

Κανένας δεν είπε ότι σ' αυτόν.

Τον κατάλαβε τον πονηρούλη. Προτού ξεκινήσει ο χορός, κέρνα ο ένας, κέρνα ο άλλος, άντε κι από μια άλλη γύρα. Απ' το απέναντι τραπέζι. Βάλε από τα ίδια. Πέρασε απ' έξω απ' το καφενείο, ο Γιώργος ο Κωστάκης τον Σωτήρη. Έδωσε εντολή κέρασε τα παιδιά και κατηφόρισε.

Και δος του, δος του «φρέσι» και οι δυό.

– Δημητράκη ετοιμάσου πρέπει να φύγουμε.

– Θα πάμε στο σπίτι, θα φάμε και το πρωί όταν ξυπνήσουμε, θα φύγουμε!

Η κομπανία

Εντάξει, εντάξει. Παιζε τώρα. Ξεκίνα.

Τζουμέρκα μου περήφανα, πουλάκι ξένο, πουλιά μου διαβατάρικα, τα 'χα δεν ήμουν νιος κι εγώ, χορτάρισες το μνήμα μου, δεν έχω φταιξει. Τι να την κάνω την καρδιά, μια μάνη απόψε μάλωνε, ο ήλιος εβασίλειψε, γλυκοχαράζουν τα βουνά, θα σε τιμωρήσω πρόσεχε καλά, γλυκά θαθούνε τα πουλιά, στα ξένα γιόκα μου που πας, μέσα στα συ-

ντρίμια πέταξες μια μέρα τη δική μου την καρδιά, κι τελευταίο.

Δε θέλω να με κλέψετε. Αφού κάψανε και τα μαντήλια του είπε:

Τελείωνε, πρέπει να φύγουμε.

– Τι ήες μωρέ, εδω έχουμε απλωμένο τραχανά.

Κανονίσαμε με την Ανθούλα, για την Ανάληψη.

Φέτος θα γίνει χαμός. Θα 'ρθει κι ο Χαριδάκης ο αδελφός μου απ' την Αθήνα, μ' όλο το Δ.Σ. της Αδελφότητας. Όπως άκουσα θα βάλουν και πουλήμαν.

Προσπάθησε να τρενάρει την υπόθεση. Του είπε πως στις 6 Αυγούστου στο Παλαιοχώρι μπορεί να καθίσει στην «άδεια καρέκλα». Πέρι δε χόραγε, φέτος ίσως!!!

Προσπαθούσε με τσαχμάκια να δώσει χρόνο, μήπως ξεχαστεί η υπόθεση.

– Καλά δε χόρτασες, άντε σ' άφρησα και πήγες στο γάμο της ανεψιάς σου της Έφης και την πήγες πατινάδα στην εκκλησία.

– Ζάχο τελειώσαμε, άντε και το τελευταίο και φύγαμε.

– Άσπρο πάτο!!

Κι έτσι έγινε. Με το πρωί της άλης μέρας, «έφυγε», ανάμεσα από συγγενείς, χωριανούς και φίλους. Μέσα σε χειροκροτήματα. Οι μουσικοί δεν ξεχνιούνται αφήνων ιστορία.

Υ.Γ. Και σου 'λεγα: τη διάβασες τη συνταγή του γιαιτρού του Λαμπράκ' Καραβασίη' και μου 'λεγες:

– Δύο το πρωί, δύο το μεσημέρι' προ φαγητού και τρία το βράδυ'.

– Φάρμακα. Όχι κρασιά!!

– Α, ρε Μήτσο τη διάβασες...ανάποδα.

Υ.Γ.1. Έλεγε, θα με βλῆπετε στην κορόνα και δε θα το πιστεύετε. Είχε δίκιο, ήταν πρωταπριλιά. Ήσουν ασυμβίβαστος.

Υ.Γ.2. Αχιλλῆα Σκουληκαρίτη τι λέγαμε!!!

«Ποιος ξέρει του χρόνου!». Μας έμεινε η πίκρα. Με γέλασαν μια χαραυγή, της άνοιξε τ' απόδονια με γέλασαν και μου 'πανε, πως χάρος δε με παίρνει...

ΜΕΤΑΘΑΝΑΤΙΑ ΚΟΜΠΑΝΙΑ...

Στη μνήμη του Δημήτρη Ε. Ζάχου

«θα 'ρθουνε μάνη μου οι γιορτές, οι μεγαλοβδομάδες, θα πας μέσα στην εκκλησιά με την καρδιά καμένη...θα βρεις τον τόπο μου αδειανό και στο στασίδι μου άλλον, θα σ' έρθει δίπλα στην καρδιά και κάψα μες τ' αχίλι, θα θαλωθούν τα μάτια σου τηράγοντας τις στράτες».

Την τελευταία φορά που τον είδα ήταν στις 16 Οκτωβρίου 1910 στο γάμο της ανεψιάς του, Έφης. Καθόταν στο πεζούλι της εκκλησίας, κουστομαρισμένος, κρατώντας στην αγκαλιά την κιθάρα του. Την κρατούσε τόσο λεπτά, τόσο ζεστά, λες και κρατούσε την αγαπημένη εγγονή του. Διέκρινε στο πρόσωπό του αγωνία. Τον ρώτησα:

– Πόσους, πόσες πάντρεψε, Μήτσο, αυτή η κιθάρα;

– Ου, ένα χωριό ολόκληρο, ήταν η απάντησή του. Συνέχισε... «Αυτός ο γάμος όμως είναι κάτι άλλο. Παντρεύεται η Έφη, η ανεψιά μου», μου είπε, με μπουκνόμενο το στόμα και δακρυσμένα τα μάτια του από τη συγκίνηση. Με καμάρι όμως. «Εδώ στην Αθήνα! Είμαι εκτός έδρας. Έχουμε και το βιολί. Αυτό το κοριτσάκι που βλέπεις, η Εριέττα, θα παίξει βιολί. Παίζει στην Κρατική Ορχήστρα. Είναι σπουδαία καλλιτέχνης. Εγώ είμαι δεύτερης και βάλε κατηγορίας».

Τύχαινε να γνωρίζω την Εριέττα. Ήταν συμμαθήτρια του γιου μου. Ήξερα για τη δεξιότητά της, για τις μουσικές σπουδές της και για τη θέση της στην Κρατική Ορχήστρα. Εξήγησα όμως

συνειρμικά και το γεγονός, γιατί ο Μήτσος δεν είχε έρθει ποτέ στην Αθήνα να παίξει σε μεγάλα-ονομαστά καλλιτεχνικά σχήματα, αν και είχε πάμπολλες προτάσεις. Θέλετε να το πείτε μετριοπάθεια, μετριοφροσύνη, όπως και να το πείτε, μέσα είστε.

Ο Μήτσος, η Εριέττα και ο Κώστας ο Καφαντάρης (άλλος κι αυτός συνσεταλμένος. Θέλησε να καλλιερήσει τη φωνή του, πού να ακούσει όμως κάτι τέτοιο ο μπάρμπα Γιώργος), όλοι μαζί έκαναν ένα απίθανο τρίο και συνόδευσαν τραγουδώντας τη νύφη στην εκκλησία.

Η τελετή άρχισε και η Εριέττα ήρθε κοντά μου και με ρώτησε:

– Αυτός ο κύριος με την κιθάρα πού παίζει;

– Στα πανηγύρια, της απάντησα. Στα Τζουμέρκα, στον κάμπο της Άρτας, άντε και καμιά φορά σε κανένα χωριό της Αιτωλοακαρνανίας.

Την είδα σκεφτική. «Κρίμα μου νοηλόγησε. Κρίμα. Είναι μεγάλος δεξιότηχνης, ατόφιος, αληθινός, γνήσιος κιθαρίστας. Γεννημένος κιθαρίστας». Αυτό το τελευταίο το είπε κανα δυο φορές κι έφυγε.

Τέλειωσε ο γάμος κι 'γω όλη τη νύχτα στο γλέντι ήμουν περήφανος και χαρούμενος, έτσι όπως πάντα νιώθω, όταν μαθαίνω καλά μαντάτα για τους χωριανούς μου.

∞ ∞ ∞

Αλλά, «Χαρές και λύπες αλίμονο, θα δίνουν πλάι πλάι».

Το Μήτσο τον χάσαμε έκτακτα.

Φαίνεται πως πήγε να συνοδεύσει με την κιθάρα του το παράπονο των νεκρών:

«Καλά τό χουνε τα βουνά, καλόμυρ' ειν' οι κάμποι, που Χάρο δεν παντέχουνε, Χάρο δεν καρτερούνε, το καλοκαίρι πρόβατα και το χειμώνα χιόνια».

Κι εγώ, έτσι στην περισυλλογή που βρίσκομαι στέκομαι τώρα που έφυγε και ο τελευταίος απ' αυτούς που μας κέρασαν τη μουσική τους και μας μεγάλωσαν με μουσικά ακούσματα πως μάλλον λάθος θα έκανε η δημοτική μούσα, όταν γνωμάτευσε πως στον κάτω κόσμο «βιολιά δεν παίζουνε, παιχνίδια δε θαρούνε/και συμπολλοί δεν κάθονται να γλυκοτραγουδήσουν».

Κι εκεί πιστεύω πως ο Στάθης, ο Μπαλαδάρης, ο Μήτσος και τόσοι άλλοι μπορούσαν να στήσουν την κομπανία τους και να μοιρολογήσουν:

«Καλότσοι, καλόμυροι εσείς τ' από του κόσμου, που περιμένετε άνοιξη, το 'μορφο καλοκαίρι

που περιμένετε Λαμπρή, στην εκκλησία να πάτε, να δείτε νιους που χαίρονται και νιες που καμαρώνουν...»

Κι από κοντά να ακούγεται η μπάσα φωνή του Σ' οτόμουμου με το αζεπέραστο «Έμπα μέσα».

Μπορούμε, λοιπόν, να αλλάξουμε την ανυπαρξία στο δημοτικό τραγούδι θεωρίας περί μέλλουσας ζωής, την ανυπαρξία μεταφυσικής που να δικαιώνει το θάνατο και να παραμυθεί ουσιαστικά τους ανθρώπους. Και να τους δούμε όλους στα γιορτάσια, να περιμένουν την κομπανία να 'ρθει να παίξει στη χαρά της γιορτής, να στήνουν χοροστάσι, να το λαλούν μέχρι το πρωί, να καταλαγιάζει η ψυχούλα τους, να ηρεμούν· κι όμορφοι πια, ανανεωμένοι και δυνατοί, να «τραβούν την ανηφόρα» τους, τραγουδώντας.

«Εσείς τριανταφυλλάκια μου κι εσείς μυρωδικά μου, εσείς μ' αποκοιμίστατε και μούφυγε η αγάπη,

κοντούλα και γιομάτη».

Εκεί, σ' αυτή την πολυάριθμη μεταθανάτια κομπανία να συναντιέται η χαρά του γάμου με τη λύπη του αποχωρισμού.

«Έβγα κυρά και πεθερά για να δεχτείς την πέδονα.

Για ιδέστε την πώς περπατεί, Ξαν Άγγελος με το σπαθί.

Για ιδέστε την, για ιδέστε την, Με το φεγγάρι πέστε την».

Και κει να αρχίζει το «δράμα» της αναχώρησης της νύφης, με τη φωνή του Μανουσάκια, όπως τη δίδωσε ο μέγας, αθόρυβος κι αληθινός λαογράφος, ο φίλος Ναπολέων Κατσούλης.

«Αφήνω γελα πατέρα μου,

Συνέχεια στη σελίδα 6

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ-ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΓΝΑΝΤΙΤΩΝ «ΤΑ ΑΓΝΑΝΤΑ»

Αγναντα 20 Μαΐου 2011, αρ. πρωτ. 137

Εκδηλώσεις στο χωριό

Άθλος Τζουμέρκων- αγώνες περιπέτειας

Στις 30 Απριλίου άρχισαν και την 1^η Μαΐου τελείωσαν οι αγώνες περιπέτειας με την ονομασία «Άθλος Τζουμέρκων». Οι αγώνες πραγματοποιήθηκαν για δέκατη συνεχώς χρονιά στη Δημοτική Ενότητα Αγναντών. Πάνω από 200 επισκέπτες, αθλητές και συνοδοί, βρέθηκαν για δύο μέρες στο χωριό μας. Την οργάνωση του αγώνα είχε ο Ελληνικός Ορειβατικός Σύλλογος Αχαρνών και περιελάμβανε αγώνες 7χιλ. Rafting, ορεινό ποδήλατο MTB 60χιλ. και ορεινό τρέξιμο MT-Running 30χιλ.

Υπεύθυνοι όλης της διοργάνωσης ήταν, όπως και κάθε χρονιά, ο Θεοχαρόπουλος Γιάννης και η σύζυγός του Αναστασία Μαρίνα αθλητές του Ε.Ο.Σ. Περισσότερα στοιχεία για τον Άθλο και για τα αποτελέσματα των αγώνων στην ιστοσελίδα των παιδιών mountain-sports.gr

Ο τερματισμός έγινε στην Πλατεία Κοιμήσεως Θεοτόκου το μεσημέρι της Κυριακής. Εκεί τους περίμεναν με αγάπη και με παρατεταμένα χειροκροτήματα κάτοικοι του χωριού. Τις απονομές των μεταλλίων έκαναν ο Δήμαρχος Μαρίνος Γαρνέλης, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Βασίλειος Κωνσταντινίδης, οι Αντιδήμαρχοι Σταυρούλα Ανδόνη, Γεώργιος Δημητρίου, Χρήστος Κουτσιάφτης, Δημ. Χαχούλης, οι επικεφαλής των Δημοτικών παρατάξεων Χρήστος Χασιάκος και Σταυρούλα Καραβασιλή, οι Δημοτικοί Σύμβουλοι Όμηρος Καπέλης, Ευαγγελία Καραγιάννη και Κων/νος Κουτσιάνης, ο Πρόεδρος και τα μέλη του Συμβουλίου Τοπικής Κοινότητας Αγναντών Κώστας Αλ. Παπακίτσος, Γιώργος Κώστας και Βασίλης Καρύδης, ο Πρόεδρος της Αδεσφότητας Αγναντιτών Αθ-ηνας Τάκης Χριστοδούλου, η Γραμματέας της Αδεσφ. Αγναντιτών Ιωαννίνων Λίτσα Ζιάβρα και το μέλος θανάσης Καπέλης.

Για μια ακόμα φορά η οργάνωση ήταν άψογη και οι αγώνες ήταν τέλειοι. Οι αθλητές που συμμετείχαν ευχαριστήθηκαν την περιπέτεια και οι χωριανοί μας τους ανταπέδωσαν την αγάπη που δίνουν αυτά τα παιδιά για όλη την περιοχή των Τζουμέρκων.

Μεταφέρω από τον ιστότοπο του ΕΟΣ:

«Η διαδρομή είναι τεχνική, απόλυτα ατμοσφαιρική,

διασχίζει εκτεθειμένα μονοπάτια που εναλλάσσονται με απότομα κομμάτια αντιπροσωπευτικά των Τζουμέρκων, περνά ελατοδάση και σε κάνει να αμφιβάλλεις εάν είσαι στην Ελλάδα ή στους Δοιομίτες». (Είναι τα βουνά Ιταλικές Δοιομικές Άλπεις).

Συχαίρουμε και ευχαριστούμε τον Ε.Ο.Σ. Αχαρνών, τους συντονιστές του Άθλου, όλους τους Αγναντίτες που βοήθησαν στις διαδρομές των αθλητών, όλους που συμμετείχαν στον Άθλο. Οι αθλητές αυτοί και οι φίλοι τους, που τόσο χρόνια έρχονται στο χωριό μας, μας τιμούν με την παρουσία τους και εμείς τους δίνουμε την αγάπη μας. Την έχουν κερδίσει με την αξία τους. Ο Σύλλογός μας, στα πλαίσια των οικονομικών δυνατοτήτων του, συνδύραμε με χορηγία τη διεξαγωγή των αγώνων.

Γιορτή Πίτας

Τι κι αν την Πρωτομαγιά επικρατούσαν δύσκολα καιρικά φαινόμενα; Αυτά δεν πτοούν τους Αγναντίτες. Ήταν όλοι εκεί, με τον καλό λόγο στα χείλη τους και με τη χαρά ζωγραφισμένη στα πρόσωπά τους.

Η Αδεσφότητα Αγναντιτών Ιωαννίνων και ο Σύλλογός μας διοργάνωσαν γιορτή πίτας στην Κεντρική Πλατεία του χωριού, σε συνδυασμό με τον τερματισμό των αθλητών που συμμετείχαν στον «Άθλο Τζουμέρκων».

Οι πίτες ήταν άφθονες και πεντανόστιμες, οι χρυσόχερες Αγναντίτισσες έγραψαν ιστορία για όλη μια φορά. Τις ευχαριστούμε και τις συχαίρουμε. Οι δέκα όμως πίτες από μια νοικοκυρά είναι πολλές, αγγίζει την υπερβολή. Αν όλες οι νοικοκυρές φτιάξουν από μια, τότε μαζεύονται πολλές και επαρκούν.

Η χορηγία της Αδεσφότητας Αγναντιτών Αθηνών για την εκδήλωση δεν χρησιμοποιήθηκε κι αυτό γιατί ο Κώστας Κωστούλης έκανε προσφορά στους χωριανούς όλα όσα σερβίρισε από το κατάστημά του. Τον ευχαριστούμε θερμά. Τάκης Χριστοδούλου, ευχαριστούμε εσένα και το ΔΣ για τη χορηγία σας, η οποία θα φυλαχθεί στο Ταμείο για την επόμενη χρονιά.

Έχουμε πει πολλές φορές ότι η αποδοτική λειτουργία του Συλλόγου δεν εξαρτάται μόνο από τη δραστηριότητα του ΔΣ, αλλά και από τη συνεισφορά όλων και κυρίως από τους καταστηματοδρες του χωριού. Χωρίς τη διάθεση των αισουών των καταστημάτων δεν μπορούμε να οργανώσουμε Εκδηλώσεις. Ομοιογενή ότι είμαστε σε μια άριστη συνεργασία και έτσι θα συνεχίσουμε.

Εκδρομή στα Καλάβρυτα (16 & 17 Μαΐου)

Αυτή ειδικά η εκδρομή θα μείνει αξέχαστη. Ήταν όλα καλά σχεδιασμένα και πολύ περισσότερο υπήρχε, όπως πάντα βέβαια, καλή διάθεση. Στην Πάτρα μας περίμεναν ο Πρόεδρος του Παγκαλαβρυτινού Συλλόγου Πατρών κ. Αθ. Φραντζής, η Γραμματέας κ. Γεωργία Χασαποπούλου και η χωριανή μας Κατερίνα Κώστα Γκουβιά. Μαζί τους επισκεφθήκαμε τον Ναό του Αγίου Ανδρέα και μετά μας οδήγησαν στο παλιό εργοστάσιο της Αχάια Κλάους. Σ' έναν καταπράσινο λόφο, οκτώ χιλ. από την Πάτρα, βρίσκονταν οι εγκαταστάσεις της οινόποιας ΑΧΑΙΑ CLAUSS, η οποία ιδρύθηκε το 1861. Είναι ένα από τα σημαντικότερα τουρι-

στικά αξιοθέατα της περιοχής. Θαυμάσαμε τα πέτρινα κτίρια, τα μεγάλα σκαλιστά βαρέλια από δρυ και γευτήκαμε μαυροδάφνη ενός αιώνα από την κάβα.

Μετά το μεσημβρινό φαγητό, πήγαμε στο Αίγιο, όπου επισκεφτήκαμε την Παναγία Τρυπητή (γιορτάζει της Ζωοδόχου Πηγής). Περικαλή και μεγαλοπρεπή Ναός που από μακριά μοιάζει με ζωγραφιά πάνω στο βράχο. Το βράδυ καταλύσαμε στην Ακράτα.

Την άλλη μέρα επισκεφτήκαμε το Μέγα Σπήλαιο, τη Μονή Αγίας Λαύρας, το Δημοτικό μουσείο του Καλαβρυτινού οδοκαυτώματος και το χώρο όπου έγινε η εκτέλεση των 696 ανδρών, από 12 ετών και άνω, στις 13/12/1943.

Στα Καλάβρυτα μας περίμενε ο Αντιδήμαρχος κ. Ευθύμιος Φλογεράς, που μαζί με υπαλλήλους του Δήμαρχείου και του μουσείου, μας ξενάγησαν στο Δημοτικό μουσείο. Ο κ. Φλογεράς και η δική μας Αντιδήμαρχος Σταυρούλα Ανδόνη, συζήτησαν για λίγο θέματα των δύο δήμων.

Το απόγευμα άρχισε η κάθοδος προς το Διακοφτό με τον Οδοντωτό. Ο Βουρραϊκός ποταμός και το τρανέκι πάνε μαζί για 40 χιλ. υπό τη σκιά των Χελμού, μέσα στο απόκρημνο και βαθύ φαράγγι. Οι καταρράκτες του ποταμού, τα σπήλαια με σταλακτίτες και σταλαγμίτες από κροκαλοπαγή πετρώματα, η πλούσια βλάστηση από πλατάνια, έλατα, ελιές και μικροδάφνες φτιάχνουν ένα μοναδικό τοπίο πρωτόγνωρης ομορφιάς.

Ευχαριστούμε το Δ.Σ. του Παγκαλαβρυτινού Συλλόγου, το Δήμο Καλαβρύτων και τη χωριανή μας Κατερίνα Γκουβιά για την υποδοχή τους.

Αρχαιρεσιακή Γενική Συνέλευση

Την 23^η Ιουλίου 2011, ημέρα Σάββατο και ώρα 19.30 στο Καφεείο του Ν. Μπάρμπα, θα γίνει η Αρχαιρεσιακή Γ.Σ. με θέματα Η/Δ: Απολογισμός πεπραγμένων, Οικονομικός απολογισμός, Έκθεση Εξελεγκτικής Επιτροπής, Έγκριση πεπραγμένων και οικονομικού απολογισμού, Προτάσεις- εισηγήσεις μελών Συλλόγου, Εκλογή Εφορευτικής Επιτροπής διενέργειας Εκλογών.

Λεπτομέρειες για τη Γεν. Συνέλευση και τις Εκλογές θα ανακοινωθούν αργότερα.

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος Κώστας Αρ. Παπακίτσος (6932362956)
Η Γεν. Γραμ. Βάσω Αναστασία

Τι είναι το δημοτικό τραγούδι;

Είναι, λένε οι μελετητές, η αντανάκλαση της ψυχής του λαού, είναι το δημιουργήμα του, είναι τα αισθήματά του και οι αισθήσεις του. Είναι η ομορφιά της Ελληνικής φύσης που ζυμώνεται με τα συναισθήματα του λαού και αυτά μετατρέπονται σε λαχτάρα για τον έρωτα και την αγάπη. Είναι η λεβεντιά και ο ηρωισμός του Έλληνα, που σέρνει τα βήματά του με τη συνοδεία του κλαρίνου, του βιολιού και του λαούτου στον Τσάμικο, στον Ηπειρώτικο, στον Συρτό, στον Νησιώτικο.

Για το Δημοτικό τραγούδι, σε Διεθνές Συνέδριο για τη Μουσική του Λαού, δόθηκε ο ορισμός: «Δημοτική μουσική είναι το προϊόν μιας μουσικής παράδοσης που εξελίχθηκε μέσα από προφορικές διαδικασίες».

Αυτή τη μουσική παράδοση επέλεξαν να υπηρετήσουν ευέλπιδες νέοι, μεταξύ των οποίων και ο δικός μας χωριανός Γιώργος Λευκαδίτης, γιος του Ιερέα Ιωάννη Λευκαδίτη και της Ανδρομάχης Χρ. Κοντογώργου. Ο Γιώργος στο κλαρίνο (πρώτος αριστερά στη φωτο) ο οποίος μαζί με τον Τηγάνη Κώστα στο τραγούδι, τον Κολλέρη Γιάννη στο λαούτο, τον Κτενά Ιά-

σωνα στο βιολί και τον Μανίκα Νίκο στα κρουστά σχημάτισαν μια νεανική ορχήστρα παραδοσιακής Δημοτικής μουσικής που την ονόμασαν Τζάρα. Χρησιμοποίησαν λέξη της ντοπιολαλιάς της Θεσσαλίας που δηλώνει αυτό που λέμε και εμείς στο χωριό μας μαλλιά-κουβάρια ή αλλιώς άνω-κάτω (η αγγλική λέξη jar σημαίνει ανακατωσούρα, καλά, ως το βρουν ειδικότεροι). Και πραγματικά όταν τους

ακούσει κανείς, τα συναισθήματά του αναστατώνονται και τον μεταφέρουν εκεί μακριά μέσα στη φύση, στο προαύλιο της Εκκλησίας, στο παραδοσιακό πανηγύρι, στο γλέντι του γάμου και της βάφτισης, στο γλέντι της χαράς.

Τα παιδιά βρέθηκαν το 2005. Τους έσμιξε η αγάπη για τα χωριά τους και αποφάσισαν να την εξωτερικεύσουν μέσα από το Δημοτικό τραγούδι. Σχημάτισαν την ορχήστρα το Σεπτέμβριο 2009 και άρχισαν αμέσως και συστηματικά μαθήματα μουσικών οργάνων. Μετά από πολλές ώρες δουλειάς έφτιαξαν ένα ρεπερτόριο που περιλαμβάνει τραγούδια της Ρούμελης, της Θεσσαλίας, της Ηπείρου, του Μοριά, της Μακεδονίας, της Θράκης και των νησιών. Από τότε παίζουν σε εκδηλώσεις των Συλλόγων των χωριών τους, σε γάμους και σε άλλες οικογενειακές χαρούμενες ώρες.

Το Δημοτικό τραγούδι, που είναι η κυριότερη καλλιτεχνική έκφραση της κοινωνίας μας, έδωσε σ' αυτά τα παιδιά τη δύναμη να συνδέσουν τη λαϊκή ποίηση με τη μουσική και το χορό. Τα συχαίρουμε, τους ευχόμαστε κάθε επιτυχία, πρώτα για τη δική τους εσωτερική ικανοποίηση αλλά και για την αγάλληση αυτών που θα έχουν την τύχη να τα ακούσουν.

Κώστας Αρ. Παπακίτσος

Ευάγγελος Μαργώνης (1946-2011)

Σήμερα Πέμπτη 24 Φεβρουαρίου 2011 πληροφορήθηκα το θάνατο του Βαγγέλη Μαργώνη. Η ψυχή μου έκλαψε για την άδικη μοίρα του, το πικρό τέλος του. Ο θάνατος είναι βέβαια μοίρα κοινή για όλα τα ανθρώπινα πλάσματα. Όμως: Η ψυχή μας θρηνεί πολύ πιο πικρά τον θάνατο εκείνων, που είναι νέοι, είναι καλά άνθρωποι, έχουν χαρίσματα...

Σε θυμάμαι, Βαγγέλη, στο θρανίο της Τρίτης Τάξης, Σχολικό Έτος 1959-60, Εξατάξιο Γυμνάσιο Αγνάντων, κι εγώ μόλις είχα πάρει το πτυχίο μου... παιδιά 72, με όνειρα στα εξημένα μάτια σας... Κι εσύ στο θρανίο σου φρόνιμος, με το φωτεινό σου πρόσωπο, παιδί ευγενικό, σοβαρό, μαθητής άριστος... Έμαθα πέτυχες αμέσως στη Νομική, σπούδασες... Αργότερα, μετά το 1995, μιλήσαμε πολλές φορές στο τηλέφωνο... Όμως ποτέ δεν σε ξαναείδα...

Και τώρα ήρθε η ώρα της αιώνιας σιωπής, ύστερα από έναν τόσο φαρμακερό αγώνα... (Έχω προσέξει ότι ορισμένα πλάσματα, τα οποία η φύση προίκισε με ωραία χαρίσματα, συχνά δείχνεται απέναντί τους η ζωή φθονερή, τα βάζει στο σημάδι, αρχίζει το ξορκισμό, αρχίζει τα χτυπήματα...).

Βαγγέλη, θα ζεις πάντα μέσα στη μνήμη εκείνων, που γνώρισαν και εκτίμησαν την ευφυΐα, το έργο και την καθυσούνη σου. (Αλλά και πάλη: Ότι και να πει κανείς, παρηγοριά δεν υπάρχει...).

Αγγελική Ζοζώτα

Στη μνήμη του Δημήτρη Ε. Ζάχου

Συνέχεια από τη σελίδα 4

και στο καλό παιδάκι μ', αφήνω γεια, μανούλα μου και στο καλό παιδάκι μ' αφήνω γεια αδελφάκια μου και στο καλό αδελφούλα αφήνω γεια στη γειτονιά και στο καλό γειτόν'σας...

Και στην πλατεία του χωριού να οργάνωναν μουσικά το πανηγύρι τονίζοντας τη συνέχεια... «τέτοιαν ώρα ήταν εψές, τέτοια και παραπροίξες» και να το λάλαγαν μέχρι το πρωί, τριήμερο πανηγύρι. Να αχολογάν οι ρεματιές του Αγναντίτη με την Καραγκούνα, την Ιτιά, τον Σελήμπεη και τη Γενοβέφα. Και αβέρτα οι φούρλες από τα παλικάρια μας. Στρανιώτες, Μακρυκαμπιώτες, Παλιοχωρίτες, Φρασιώτες...

Και 'κει με το παίξιμο των μουσικών από τη μεταθανάτια κομπανία και το χορό των ξεψυχισμένων Αγναντιτών που θα αποτυπώνονταν το αυθόρμητο, η απλότητα, η ειλικρίνεια και η ζωρότητα της περιγραφής και το ανεπιτήδευτο της κίνησης... αλλά και της Αγναντίτικης ψυχής.

Εκεί όπου οι ζωντανοί θα ενθλάσκωναν τη μαγική έκφραση και συγκίνηση. Ατέλειωτη Αγναντίτικη συγκίνηση...Κι αντάμα το μοιρολόγι:

Το τί 'ναι μαύρα τα βουνά και στέκουν βουρκαμμένα. μνη' άνεμος τα πολεμά, μνηά βροχή τα δέρνει;

Κι ουδ' άνεμος τα πολεμά, κι ουδέ βροχή τα δέρνει. μόνε διαβαίνει ο Χάροντας με τους αποθαμένους.

Σέρνει τους νεούς απ' εμπροστά, τους γέροντας κατόπι. Και τα μικρά παιδόπουλα, στη σελ' αραδιασμένα.

Παρακαλούν οι γέροντες κι οι νέοι γονατίζον.

"Χάρε μ', για κόνεψε σ' χωριό, κόνεψε σ' κρύα βρύση, να πιουν οι γέροντες νερό, κι οι νέοι να λιθαρίσουν, και τα μικρά παιδόπουλα, να μάζουν τα λουλούδια".

"Κι ουδέ σ' χωριό κόνεω 'γώ, κι ουδέ σε κρύα βρύση,

έρχοντ' οι μάνες για νερό, γνωρίζουν τα παιδιά της, γνωρίζονται τ' ανδρόγυνα, ξεχωρισμόν δεν έχει".

Κι ακόμα οι ζωντανοί από κοντα να ευχαριστούν όλους αυτούς που με τη μουσική τους, μάς γλάνθησαν και αποτύπωσαν τα πιο ακριβά συστατικά τούτης της ζώμησης, της Αγναντίτικης κοινωνίας, στήνοντας το θυμικό τους. Μνήμη ιερή που καίει σαν «άσβεστη βάτος».

Και να τραγουδούν: Να 'χα τ' αθάνατο νερό ψυχής καινούργια να 'χα να σου 'δινά να ξύπναγες για μια στιγμή μονάχα. Και οι αποθαμένοι να απαιτούν:

«Να ξεκουράζετε τον άνθρωπο ζωντανό. Και να μην τον κλαίτε αποθαμένο».

Κι όλοι μας, ας κάνουμε το μνημόσυνο. Όχι μνημόσυνο – εκτόνωση. Μνημόσυνο αληθινό που θα μετατραπεί σε ερωτική πράξη, μια τελετουργία, μια θρησκευτική επαφή, επίσηνη κι ασταμάτητη προσπάθεια ανίχνευσης κι αποκάλυψης, μνήμης και προφητείας.

Και σ' αυτή τη μαγική σκηνή με πανηγυριώτες όλους και μάγουλους τους μουσικούς μας που χρόνια κράτησαν - έσωσαν την παράδοση και μας σέρβιραν τη μουσική τους, φωτίζοντας κάθε κρυφή κι αθέατη γωνιά της παραδοσιακής αγναντίτικης μουσικής πανδαισίας.

Κι όλα αυτά όχι για να διασκεδάσουμε την αμηχανία μας, τις δυσκολίες μας, την οικογενειακή μας πλήξη ή την όποια απογοήτευσή μας. Σ' αυτή τη μαγική στιγμή θα δώσουμε απάντηση στην πεζή και καθόλα προβληματική καθημερινότητά μας και εκστασιαζόμενοι θα πετύχουμε το λυτρωμό, θα νιώσουμε τις ρίζες μας, θα αγκαλιαστούμε σε μια συνέχεια και θα τραγουδήσουμε... «Τζουμέρκα μου περήφανα, παλικάριών λημέρια...».

Σε ευχαριστούμε Μήστο, για όσα μάς έδωσες.

Χρίστος Α. Τούμπουρας

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Συνέχεια από τη σελίδα 2

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

♦ Οφφίκιο Πρωτοπρεσβυτέρου στον Ιερέα π. Ιωάννη Λευκαδίτη (σύζυγος της ωριανιάς μας Μάχης Χρ. Κοντογεώργου)

Την 26-11-2010, εορτή του Αγίου Στυλιανού, μετά τη Θεία Λειτουργία, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως κ.κ. Αθηνανόρας ανένευσε το οφφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου στον Ιερέα π. Ιωάννη Λευκαδίτη, εφημέριο του Ιερού Ναού Αγίου Στυλιανού Ζεφυρίου. Ο Μητροπολίτης στη θεόπνευστη ομιλία του ενόμιον πολυπληθούς και θεοσεβούς εκκλησιασματος ευλόγησε τον νέο Πρωτοπρεσβύτερο και εγκωμιάσε το ήθος, τον ζήλο και το λαμπρό κοινωνικό έργο που επιτελεί στην Ενορία του. Το σκεπικό «Εσταλτήριον Γράμμα» επισημοποιείται με την υπογραφή του Σεβασμιότατου και τη σφραγίδα της Ιεράς Μητροπόλεως.

Το Δ. Σ. της Αδελφότητας μας συγχαίρει τον Πρωτοπρεσβύτερο και εύχεται η Χάρη του Παναγιού Πνεύματος να φωτίζει την ιεροσύνη του και να λαμπρύνει «πάντα τα έργα αυτού».

Αγία Φανερωμένη

Οι εργασίες και οι οικονομικές ενισχύσεις συνεχίζονται. Αγρόδου Ανθούλα σύζ. Δημ. 50 Γκούδας Δημήτρ. του Κ. 100 Κώστας Ευάγγελος του Γ. 20 Τούμπουρας Παρασ. του Κ. 50 Τσώλης Γεώργιος του Χ. 50 Πριτσβελής Στέφ. του Αθ. 30 Η Επιτροπή του Ναού ευχαριστεί πολύ.

Εκδρομή στις Πλάκες το 1960. Διακρίνονται από αριστερά: Ιωάννης Γεωργούλας (από Καταρράκτη), Ευάγγελος Φλωράκης (από Ρωμανού) και Αθανάσιος Χριστοδούλου (από Αγναντα).

Μιχαήλ Ευταξίας και Λάκης Χάρος στην πλατεία του χωριού.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Αγροτεμάχιο 7 στρεμμάτων στη θέση Νικάλωνο Αγνάντων. Πληροφορίες τηλ. 6977 625328.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΑΛΑΟΝΗ-ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑ	15
ΑΛΕΥΡΩΤΑΣ ΣΠΥΡΟΣ	20
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ-ΛΑΓΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ	20
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Ιωάν	20
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ του Ιωάν	20
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	10
ΒΥΝΗ ΛΟΥΪΖΑ του Δημ. (ιατρός)	100
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ του Αποστ.	20
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΘΩΜΑΣ	20
ΖΑΡΑΓΚΑ-ΤΣΑΟΥΣΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	50
ΖΑΡΑΓΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του Χρ. (από προηγούμενη συνδρομή)	20
ΖΑΡΑΓΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του Ιωάν	20
ΘΑΝΑΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Λ.	20
ΚΑΠΕΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του Λ.	20
ΚΑΠΕΛΗΣ ΟΜΗΡΟΣ	20
ΚΑΠΕΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του Γεωρ.	20
ΚΑΠΕΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του Κων.	20
ΚΑΠΕΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του Γεωρ.	20
ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ (Βουλγαρέλη)	20
ΚΑΡΥΔΗ ΕΛΙΣΑΒΕΤ του Βασ.	20
ΚΑΡΥΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Καναδάκι)	70
ΚΑΤΣΑΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	20
ΚΑΤΣΟΥΔΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του Σωτ.	20
ΚΟΛΟΒΟΥ - ΚΑΡΒΑΤΑΚΗ ΦΩΤΕΙΝΗ	20
ΚΟΝΤΟΓΩΡΓΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ του Δημ.	100
(τα πενήντα για τον καθαρισμό του Αγ. Δημητρίου)	
ΚΟΝΤΟΓΩΡΓΟΣ ΤΑΚΗΣ του Γεωργ.	20
ΚΟΝΤΟΓΩΡΓΟΥ-ΠΑΝΟΥ ΒΑΪΤΣΑ	10
ΚΟΝΤΟΓΩΡΓΟΥ ΣΟΦΙΑ του Ιωάννου	10
ΚΟΥΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του Ιωάννου	10
ΚΟΥΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	20
ΚΡΑΒΑΡΗ-ΠΑΠΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	20
ΚΩΣΤΑ ΕΛΕΝΗ του Νικ.	50
ΚΩΣΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Δημ.	20
ΚΩΣΤΟΥΛΑ-ΤΣΑΜΠΡΑ ΑΝΤΙΓΟΝΗ του Δημ.	20
ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ του Βασ.	50
ΛΕΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	20
ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (ιερέας)	20
ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Ιωάν	10
ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ-ΚΑΡΑΜΑΝΩΛΗ ΛΕΝΑ	10
ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ-ΠΑΠΑΡΙΣΤΕΛΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	10
ΜΑΥΡΟΠΑΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Ευαγ.	20
ΜΠΑΖΟΥΚΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ του Ιωάν	30
ΜΠΑΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του Βασ.	50
ΝΙΚΟΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του Ιωάν	20
ΝΙΚΟΛΟΥ-ΛΕΛΟΥΔΑ ΔΗΜΗΤΡΑ	20
ΝΤΟΥΒΑΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του Γεωρ.	20
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ-ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ	20
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ-ΛΑΜΠΡΗ ΟΛΓΑ	20
ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ του Δημ.	20
ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του Νικ.	20
ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ του Δημ.	20
ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ του Ευαγ. (Λευκαντί)	20
ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΥ-ΜΑΝΤΖΟΣ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ	20
ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΥ-ΤΥΡΗ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ	20
ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΥ-ΚΟΝΤΟΥΔΗ ΑΝΤΩΝΙΑ	20
ΠΟΛΥΖΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Χρυσ.	20
ΠΡΙΤΣΙΒΕΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20
ΠΡΙΤΣΙΒΕΛΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Σρεσί)	20
ΡΙΖΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (από προηγούμενη συνδρομή)	20
ΣΑΠΑΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Δημ.	10
ΣΙΑΧΑΛΟΣ ΣΠΥΡΟΣ (ιερέας)	10
ΣΚΟΥΛΗΚΑΡΙΤΗΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ	30
ΤΑΤΣΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του Νικ.	25
ΤΑΤΣΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Κων/νου	25
ΤΣΙΜΠΕΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Σωτ.	20
ΤΣΙΜΠΕΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του Γ.	20
ΧΑΜΠΙΠΗ-ΜΗΤΣΗ ΜΑΡΙΑ	50
ΧΡΙΣΤΟΓΩΡΤΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του Γεωρ.	50
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ-ΣΑΛΟΥΡΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	20

Διόρθωση ονόματος: Στο προηγούμενο φύλλο αντί του ορθού Χάρου Μαριάννα Μκαήλ γράφαμε Χάρου-Πρασάκκη Μαριάννα. Ζητούμε συγγνώμη και επανορθώνουμε.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Η κα Σοφία Νικ. Ανδόνη και οι κόρες της Αικατερίνη, Αλεξάνδρα και Ιφιγένεια προσέφεραν στην Αδελφότητα το ποσό των 300 ευρώ εις μνήμη της συννυφάδας και θείας τους αντίστοιχα, Σπυριδούλας Ευαγ. Ανδόνη.

Το Δ.Σ. τις ευχαριστεί θερμά.

Αν κάποιος δε δει το όνομά του γραμμένο στις συνδρομές, να περιμένει και το επόμενο φύλλο της εφημερίδας. Αν δεν υπάρχει και τότε, ας επικοινωνήσει με την Αδελφότητα.

ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΙΚΑ - ΑΓΝΑΝΤΙΤΙΚΑ

Γράφει ο
Χρήστος Α. Τζουμπουρος

την ερμηνεία του ποιήματος ο αναγνώστης της ανατρέπει στην νεοελληνική ιστορία.

Για τον όρο «μετανάστες»

Λαθμένο μου φαινόταν πάντα τ' όνομα που μας δίδαν:

«Μετανάστες».

Θα πει, κείνοι που αφήσαν την πατρίδα τους.

Εμείς, ωστόσο,

δε φύγαμε γιατί το θέλαμε,

λεύτερα να διαλέξουμε μιαν άλλη γη.

Ούτε και σε μιαν άλλη χώρα μπήκαμε

να μείνουμε για πάντα εκεί, αν γινόταν.

Εμείς φύγαμε στα κρυφά. Μας κυνηγήσαν,

μας προγράψανε.

Κι η χώρα που μας δέχτηκε, στίτι δε θα 'ναι,

μα εξορία.

Έτσι, απομένουμε δω πέρα, ασύχαστοι,

όσο μπορούμε πιο κοντά στα σύνορα,

προσμένοντας του γυρισμού τη μέρα,

καρδοκόντας το παραμικρό

σημάδι αλλαγής στην άλλην όχθη,

πνίγοντας μ' ερωτήσεις

κάθε νεοφερμένο, χωρίς τίποτα να ξεχνάμε,

τίποτα ν' απαρνιόμαστε,

χωρίς να συχωράμε τίποτ' απ' όσα έγιναν,

τίποτα δε συχωράμε.

Α, δε μας ξεγελάει τούτη η τριγύρω σιωπή!

Ακούμε ίσαμ' εδώ τα ουρλιαχτά

που αντιλαλούν απ' τα στρατόπεδά τους.

Εμείς οι ίδιοι μοιάζουμε των εγκλημάτων τους από-

ηχους,

που κατάφερε τα σύνορα να δρασκειέσει.

Ο καθένας μας, περπατώντας μες στο πλήθος με

παπούτσια ξεσκισμένα,

μαρτυράει την ντροπή που τη χώρα μας μολεύει.

Όμως κανένας μας δε θα μείνει εδώ.

Η τελευταία λέξη δεν ειπώθηκε ακόμα.

Μπ. Μπρεχτ, Πουήματα, μτφρ. Μάριος Πλωρίτης,

Θεμέλιο

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟ

(Από την εφημερίδα ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ,
αριθμ. φυλ. 226)

«Πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα συνάντηση του Δημάρχου του Μαρίνου Γαρνέλης με τον ΔΣ της Ένωσης Συλλόγων του Δήμου Αθηνών. Η συνάντηση έγινε στο γραφείο του Συλλόγου Βουργαρελιτών. Η πρόεδρος της Ένωσης και Λαμπρινή Παπαδήμα - Σπαή εξέθεσε τα θέματα που αφορούν τις δραστηριότητες της Ένωσης και πώς μπορεί ο Δήμος να βοηθήσει για καλύτερη οργάνωση και επιτυχία των εκδηλώσεών της. Από τη μεριά του ο Δήμαρχος υποσχέθηκε κάθε δυνατή βοήθεια στο πλαίσιο της καλής συνεργασίας ανάμεσα στο Δήμο και την Ένωση, που όπως τόνισε η πρόεδρος, ο στόχος της είναι η βοήθεια προς το Δήμο, προκειμένου να καλυφθεί το κενό της έλλειψης πολιτιστικού τμήματος».

Μη με ρωτήσει κανείς, αν πραγματοποιήθηκε συνάντηση του κ. Δημάρχου με τους άλλους φορείς λ.χ. την Αδελφότητα Αγναντιτών κ.τ.λ. Γνωρίζω πως ΟΧΙ... Τυχαιό; Δεν νομίζω...

Εκείνο το κτήριο στην Αγία Παρασκευή είναι γνωστό τοις πασι ότι κοντεύει να καταρρεύσει. Πριν καταρρεύσει καλό θα ήταν να δραστηριοποιηθεί ο Δήμος για να περιέλθει στην κατοχή, αν όχι στην κυριότητα του. Το Υπουργείο Γεωργίας ή πώς αλλιώς λέγεται σήμερα, δεν έχει λόγους να συνεχίζει αυτή την τακτική και να αρνείται την παραχώρηση ή έστω «μίσθωση» του κτηρίου στο Δήμο. Η νέα δημοτική αρχή οφείλει να ενεργοποιηθεί άμεσα και να διεκδικήσει την παραχώρησή του. Και κάτι ακόμα. Έδωσαν και παραδέχσαν ο Δήμος Αγναντών και γενικότερα όλα τα Τζουμέρκα στο Υπουργείο Γεωργίας. Από το 1902 δίνουν. Ενδεικτικά παραθέτω δημοσίευμα (19/2/1902) της ημερήσιας εφημερίδας ΣΚΡΙΠ.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ο Νομάρχης Άρτης κ. Γαβρίλης δι' έγγραφου του προς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν ἀναφέρει ὅτι οἱ δῆμοι καὶ αἱ μοναὶ τῆς περιφέρειᾶς τοῦ ἀνέγραψαν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Γεωργικῆς Ἑταιρίας τὰ ἑξῆς ποσά :

Δῆμος Ἄρτης δραχ. 200, Θεσσαλίας δραχ. 100, Ἀγναντῶν 50, Τετραφυλίας 50, Πραμνῶν 50 καὶ Πέτα 30' ἡ μὴν κατὰ Παναγίας 100, Θεοτοκίου 30, Ροδελιστίου 30, Βουλγαρελίου 30, Μηλιάτων 25, Σελτσίου 20 καὶ Σχορτσαινῶν 20

ΣΚΡΙΠ 19/2/1902

Αν για το προηγούμενο κτήριο κρίνεται αναγκαία η δραστηριοποίηση της Δημοτικής αρχής, για το σπίτι του Μπρινιάκου δεν επιτρέπεται καμία καθυστέρηση. Εγώ σιωπώ και περιμένω. Ελπίζω πως θα μας ενημερώσουν για τις όποιες, τέλος πάντων, ενέργειες της δημοτικής αρχής η Αντιδήμαρχος κα Σταυρούλα Αηδόνη, καθώς και ο Πρόεδρος και τα μέλη του Τοπικού Συμβουλίου κ.κ. Κώστας Παπακίτσος, Γιώργος Κώστας και Βασίλης Καρύδης. Από την ευθύνη δεν εξαιρείται και ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Όμηρος Καπέλης. Αν δραστηριοποιηθεί και ο κ. Δήμαρχος, ακόμα καλύτερα. Αναμένομεν...

Βγήκε στη σύνταξη και ο παπάς. Μας ήρθε καινούριος. Βέβαια, ο παπάς Σιάχαλος πολιτογραφήθηκε Αγναντινής, έφκιαξε το σπίτι του στην Αγναντα και ως εκ τούτου θα είναι πάντα κοντά μας. Τριάντα χρόνια ιεραουργούσε. Παράδειγμα παπά. Τίμιος, ηπιών τόνων, αληθινός εκπρόσωπος. Πολλά μπορεί να γράψει κάποιος για την ιερατεία του. Εγώ δεν γράφω άλλα, γιατί πιστεύω πως ο παπάς έχει ακόμα έργο. Θα συνεχίσει.

Άγιος είναι αυτός που σχετίζεται με το Θεό ή με τη λατρεία του Θεού.

Άγιος είναι αυτός που είναι απαλλαγμένος από θηικές ή άλλες ατέλειες.

Για μένα, συνειρμικά...

Άγιος είναι ο παπά Σιάχαλος!

Άλλη μια επιτυχία της ΙΛΕΤ

Στις 19 Μαρτίου 2011, στην Ιστορία Ευβοίας συνδιοργανώθηκε από το σύλλογο "ΦΩΤΟΔΕΝΤΡΟ-Για τον Πολιτισμό και το Περιβάλλον" και την Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Τζουμέρκων (ΙΛΕΤ) έκθεση φωτογραφίας με θέμα "Κώστας Μπαλάφρας: Η διαδρομή ενός κορυφαίου Έλληνα Φωτογράφου". Η Εταιρεία έχει στην κατοχή της 28 έργα του Κώστα Μπαλάφρα, τα οποία ο ίδιος ο φωτογράφος της χάρισε με την πολύτιμη βοήθεια του Μουσείου Μπενάκη. Η έκθεση είχε πλήρη επιτυχία.

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

Με την υπ' αριθμ. 22/2011 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου συστάθηκε επιτροπή διαβούλευσης του Δήμου Κεντρικών Τζουμερκων, ως ακολούθως:

Πρόεδρος της Δημοτικής Επιτροπής Διαβούλευσης ορίζεται ο Δήμαρχος κ.Μαρίνος Γαρνέλης με αναπληρωτή του τον ΔΣ κ. Πολύζο Χρήστο.

Μέλη

1. Κατσάνο Κωνσταντίνο Πρόεδρο Τ.Κ. Βουργαρελίου με αναπληρωτή Τάσιο Ευάγγελο Δημότη

2. Τάσιο Βασίλειο Κατασκευές Αλουμινίου Σιδήρου με αναπληρωτή Γεωργίου Σταυρούλα Δημότισσα.

3. Μανούση Νικόλαο Πρόεδρο Πολιτιστικού Συλλόγου Βουργαρελίου με αναπληρωτή Γκίζα Χρήστο Εργολάβο.

4. Ζορμπά Αθανασία Δικηγόρος με αναπληρωτή Βρασιτάς-Γκόγκου Χαρά εκπρόσωπος Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων Μαθητών Γυμνασίου-Λυκείου Βουργαρελίου.

5. Μπαζούκας Αθανάσιος Αντιπρόεδρος Ι.Λ.Ε.Τ. Τζουμερκων με αναπληρωτή Κούκο Δημήτριο Τοπογράφο Υπομ/κό.

6. Φίλου Βένα Εκπαιδευτικός με αναπληρωτή Καρύδη Βασίλειο Οικοδομικές εργασίες.

7. Παπαδήμα-Σπαή Λαμπρινή Πρόεδρος Ένωσης Συλλόγων και Αδελφοτήτων «Ανατολικά Τζουμέρκα» με αναπληρωτή Φώτη Κίμωνα Ιδιοκτήτη Τουριστικών Καταλυμάτων

8. Ζιάβρα Γεώργιο Ταχυδρομικός Υπάλληλο με αναπληρωτή Μιχάλη Βασίλειο Ιδιοκτήτη Συνεργείου αυτοκινήτων

9. Στεργιούλη Δημήτριο Πρόεδρο Συλλόγου «ΟΙ ΟΡΕΙΝΟΙ» με αναπληρωτή Λύκο Παύλο Δημότη

10. Χουλιάρα Κωνσταντίνο Πρόεδρο Συλλόγου Λεπιντών Άρτας με αναπληρωτή Κασελούρη Δημήτριο Δημότη.

11. Μπαλατσόκα Κωνσταντίνη Αντιπρόεδρος Πολιτιστικού Συλλόγου Βουργαρελίου με αναπληρωτή Τσιλών Χρήστο Έμπορο.

12. Αντωνίου Λουκία πρόεδρος Συλλόγου Βουργαρελιτών Αττικής με αναπληρωτή Δήμο Νικόλαο Γραμματέα Συλλόγου Βουργαρελιτών Αττικής

13. Γιαννούλας Ιωάννης Συνταξιούχος ΟΤΕ με αναπληρωτή Ρέντζος Δημήτριος Δημότης

14. Χριστοδούλου Χρήστος Πρόεδρος Αδελφότητας Αγναντινών Αθηνών με αναπληρωτή Τσιρώνης Γεώργιος Συνταξιούχος Αστυνομικός

15. Λιόντου Αναστασία Δημότισσα με αναπληρωτή Καλιακάτσο Κωνσταντίνο Δημότη

16. Πλούμπης Γεώργιος Δημότης με αναπληρωτή Λιλή Βασίλειο Δημότη

17. Καψάλη Παναγιώτα Δημότισσα με αναπληρωτή Τζαμάκο Παναγιώτη Υπάλληλος ΔΕΗ

18. Σταύρου Βασίλειος Ζωγράφος με αναπληρωτή Χαίδο Κων/νο Δημότη

19. Κολοκώστας Αθανάσιος Συνταξιούχος Στρατιωτικός με αναπληρωτή Ψυχγιό Κωνσταντίνος Δημότης

20. Σόφης Γεώργιος Εκπαιδευτικός με αναπληρωτή Τυρολόγο Αντώνιο Έμπορο

21. Κομπογιάννης Κων/νος Διοτήτης με αναπληρωτή Σιαπέρα Σοφία Δημότισσα

22. Βήλας Άγγελος Δημότης με αναπληρωτή Κάταινο Χρήστο Δημότη

23. Σιλίονκα Γεωργία Δημότισσα με αναπληρωτή Βλάχο Κωνσταντίνο Δημότης Οικοδόμος.

24. Παπαγιάννη Μαριάνθη Δημότισσα με αναπληρωτή Γιωργονίκο Ευάγγελο Συνταξιούχος Μηχανικός

25. Γαλάνης Βασίλειος Δημότης με αναπληρωτή Σπηλιά Γεώργιο Πρόεδρο Τ.Κ. Τετρακώμου

26. Παπακίτσος Κωνσταντίνος του Αριστείδη Πρόεδρος Πολιτιστικού

Συνέχεια στη σελίδα 8

Συνέντευξη από τη σελίδα 7 Συλλόγου Άγναντας με αναπληρώτρια Ζιάβρα Ευαγγελία Γραμματέας Αδελφότητας Αγναντιτών Ιωαννίνων

Ο ορισμός της επιτροπής έγινε κατά πλειοψηφία από τον πλειοψηφούντα δημοτικό συλλογισμό καθόσον υπήρξαν από τους υπόλοιπους ενστάσεις.

Ειδικότερα:

Ο Δ.Σ. κ. Χασιάκος Χρήστος αφού πήρε το λόγο είπε ότι δεν είχε έγκαιρη ενημέρωση και θα ήθελε δίπλα από τα ονόματα να γράφονταν και οι ιδιότητες των προτεινόμενων ατόμων.

Η Δ.Σ. κα. Καραβασίλη Σταυρούλα αφού πήρε το λόγο είπε ότι από τον χώρο των τουριστικών καταλυμάτων δεν υπάρχει εκπροσώπηση.

Ο Δ.Σ. κ. Ρίζος Βασίλειος αφού πήρε το λόγο είπε ότι προτείνει να διευρυνθεί η Επιτροπή σε 50μελή.

Ο Δ.Σ. κ. Γιάπρος Ευάγγελος είπε ότι δεν υπάρχει εκπροσώπηση του Γραϊκικού.

Ο Δ.Σ. κ. Σκαλτσονιάνης Παναγιώτης είπε ότι δεν υπάρχει εκπροσώπηση της Ανεμορράχης.

Είναι αλήθεια ότι η πρόσκληση η οποία αναρτήθηκε στο Δημοτικό κατάστημα με αρ.πρωτ. 1230/09-02-2011, κάλεσε τους φορείς, συλλόγους, και οργανώσεις του δήμου, που επιθυμούν να συμμετέχουν στη Δημοτική Επιτροπή Διαβούλευσης να εκφράσουν εγγράφως τη βούλησή τους έως 21/02/2011.

Προσωπικά νομίζω ότι ο χρόνος ήταν πολύ λίγος και ότι έπρεπε να εκπροσωπούνται όλα τα χωριά. Εν πάση όμως περιπτώσει εμείς θα παρατρούμε το έργο της αρμόδιας επιτροπής και θα ενημερώνουμε τους αναγνώστες μας. Αναμένουμε, λοιπόν, τις πρώτες προτάσεις - παρεμβάσεις

της επιτροπής. Μέχρι στιγμής δεν έγινε τίποτε. Ίσως στο μέλλον...

Από την αρμόδια επιτροπή με την υπ' αριθμ. Απόφαση ρ.α.ε. χορηγήθηκε η υπ' αριθμ 111/2011 άδεια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από μικρό υδροηλεκτρικό σταθμό ισχύος 1,2 MW, στη θέση «Ζίφκος επί του ρέματος Ραφτανίτης» των Δήμων Βορείων Τζουμέρκων και Κεντρικών Τζουμέρκων στην εταιρεία «Α.Ρ.Λ. ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ Α.Ε.».

Η άδεια αυτή ισχύει για χρονικό διάστημα 25 ετών. Η διάρκεια ισχύος της μπορεί να ανανεωθεί μέχρι ίσο χρόνο, σύμφωνα με τον Κανονισμό Αδειών.

Χρέος του κ. Δημάρχου είναι να εκμεταλλευθεί τα οφέλη που του παρέχει ο νόμος. Περιμένουμε και ασφαλώς θα ενημερώσουμε τους αναγνώστες για την υπογραφή και τους όρους της σύμβασης.

ΚΑΤΙ ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΚΑΛΑ...

«Αν δεν υπήρχαν άνθρωποι με μεράκι να ζήσουν στα ορεινά, να επενδύσουν και να προσαρμόσουν μέσα από αντίξοες συνθήκες σήμερα δεν θα μπορούσαμε να μιλήσουμε ότι θα υπήρχε ζωή στον ορεινό όγκο τουλάχιστον της δικής μας περιοχής της Ηπείρου, της Πίνδου, αλλά και των Τζουμέρκων» τόνισε στην ομιλία του ο Βουλευτής ΠΑΣΟΚ Άρτας κ. Δημήτρης Τσιρώνης στην Υποεπιτροπή Νησιωτικών και Ορεινών περιοχών της Βουλής, κατά την ενημέρωση των μελών της Επιτροπής από το Δήμαρχο Πραμάντων κ. Ιωάννη Σεντελέ, την Πρόεδρο του Τοπικού Συμφώνου Ποιότητας Ορεινής Άρτας "ΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ" κα Καραβασίλη Σταυρούλα και το Γενικό Γραμματέα της Ένωσης Αγροτουρισμού Ηπείρου κ. Παππά Κων/νο, σχετικά με τα προβλήματα ανάπτυξης ορεινών περιοχών της Ηπείρου.

«Νιώθω ιδιαίτερη συγκίνηση που σήμερα σε αυτή την Υποεπιτροπή της Βουλής των Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών συζητείται το ζήτημα του ορεινού όγκου των Τζουμέρκων μια περιοχή που είναι ο τόπος καταγωγής. Ορμώμενος από τα Τζουμέρκα, από το βήμα της Βουλής θα ήθελα να ευχαριστήσω και τον δήμαρχο Πραμάντων, τον Γιάννη Σεντελέ και την κυρία Σταυρούλα Καραβασίλη, την Πρόεδρο του Τοπικού Συμφώνου Ποιότητας Ορεινής Άρτας «Τα Τζουμέρκα», καθώς επίσης και τον Κώστα τον Παππά, τον Γραμματέα της Ένωσης Αγροτουρισμού Ηπείρου» είπε στην παρέμβασή του ο Δ. Τσιρώνης. «Ηχώ της Άρτας» (17/5/2011)

Εγώ, αν και πολλά έχω να πω, δεν θα σχολιάσω τα λόγια του κ. βουλευτή. Μια ερώτηση όμως θα θέσω. Ο κ. Δήμαρχος Κεντρικών Τζουμέρκων πού ήταν; Αυτή η απορία μου γεννήθηκε αμέσως μόλις διάβασα το κείμενο. Επικοινωνήσα με τον κ. Δήμαρχο και μου απάντησε ως εξής: «Δεν γνώριζα. Δεν προσκλήθηκα. Αν είχα προσκληθεί και στην Αμερική να ήμουν, θα πήγαινα». Συνεπώς το πράγμα είναι σοβαρό. Ποιος-ποιοι και γιατί απαξίωσαν-μηδένισαν το Δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων; Ο Δήμος είναι θεσμός, ο κ. Δήμαρχος είναι το όργανο. Όποιος παραβλέπει και απαξιώνει θεσμούς εγκληματεί σε βάρος της Δημοκρατίας και ειδικότερα σε βάρος των Τζουμέρκων. Πολύ περισσότερο, όταν είναι και δημόσιο πρόσωπο.

Είναι, λοιπόν, απορίας άξιον πώς και γιατί δεν αντέδρασαν ο κ. βουλευτής και η κα Καραβασίλη; Η στήλη αυτή είναι ανοιχτή για οποιαδήποτε ενημέρωση. Και ο κ. Δήμαρχος οφείλει να μας ενημερώσει για τις όποιες ενέργειές του. Αραγε, έθεσε το θέμα στο Δημοτικό Συμβούλιο;

ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΘΥΜΑΤΑΙ;

Όρθιοι από αριστερά: Ηλίας Ζάχος, Βασίλης Κωστάκης, Δημήτρης Ζάραγκας, Βασίλης Γιαννούλας, Χρήστος Τούμπουρος. Καθισμένες από αριστερά: Ντίνα Χαμπήνη Ρίζου, Μαρία Χαμπήνη, Παναγιώτα Κοντογεώργου Κωστάκη και Αλεξάνδρα Χουλιάρα Μπούρη. (Τον τελευταίο της παρέας δεν τον θυμάμαι)

Καλοκαίρι 1961. Στις κατασηκνώσεις του Αϊ Θωμά στην Πρέβεζα μαζί με τον δάσκαλό μας Κώστα Τάση.

Παλιός ταχυδρόμος στην Άγναντα (Γιώργος Χριστογεωργάκης - Καφαντάρης)

Χρήστος Ρίζος Ατέλειωτες, χαρτοπαικτικές μάχες. Τώρα ποιος είναι ο νικητής, μη ρωτάτε...Και οι δυο λένε πως κερδίζουν.

4. Χαριτωμένη συντροφιά Μήτρο Τάσης, Κώστα Βαγγελής και Βασίλης Τάσης. Μέσα στο μαγαζί ο Λάμπρος Φίλος

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΜΟΥΣΕΙΑ ΑΓΝΑΝΤΩΝ

Στο καγκελάρι

ΓΕΝΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

ΛΙΤΣΑ ΓΙΑΝΝΑΚΗ

ΑΓΝΑΝΤΑ - Τηλ.: 6977-076267

Κ. ΑΓΓΕΛΗΣ & ΥΙΟΙ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ - Ρ.Υ.Σ.

ΜΕΤΑΛΛΙΚΕΣ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

Σε ένα Υπερσύγχρονο
Κατασκευαστικό Κέντρο

Τηλ./Fax: 26850 71341 Κιν: 6972 336913

Το κοσμηματοπωλείο Κ. Χαντζιάν (Δυρραχίου 24, Αγ. Μελέτιος) ανήκει στον χωριανό μας Κων/νο Μηνά Χαντζιάν (εικονίζεται στη φωτογραφία), ο οποίος είναι γιος της Γεωργίας Κων. Γκουβά.

Ο εορτασμός της 25^{ης} Μαρτίου στη Βουλή των Ελλήνων

Ομιλήτρια η Κ^α Μαργαρίτα Ιω. Φλούδα

Η κα Φλούδα στο βήμα της Βουλής

Εορταστική εκδήλωση για την επέτειο της 25^{ης} Μαρτίου πραγματοποιήθηκε στην Αίθουσα Συνεδριάσεων της Ολομέλειας της Εθνικής Αντιπροσωπείας, παρουσία του Προέδρου του Σώματος

κ. Φίλιππου Πετσάλνικου, των πρώην Προέδρων της Βουλής κ. Απόστολου Κακλαμάνη, κας Άννας Μπενάκη-Ψαρούδα και κ. Δημητρίου Σιούφα, καθώς και λοιπών Βουλευτών, επισήμων και υπαλλήλων του Κοινοβουλίου.

Στην εκδήλωση, που διοργανώθηκε από το Σύλλογο των Υπαλλήλων της Βουλής, τον πανηγυρικό λόγο με θέμα «**Το '21 της σιωπής και της βαθιάς περισυλλογής μας**» εκφώνησε η Προϊσταμένη της Τμήματος Διεθνών Οργανισμών της Διεύθυνσης Διεθνών Σχέσεων κ^α Μαργαρίτα Φλούδα, θυγατέρα του χωριανού μας Ιωάννη Φλούδα, η οποία τόνισε μεταξύ άλλων την προσήλωση των Ελλήνων στις αξίες και τα ιδανικά, στις αρ-

χές και τα συλλογικά οράματα που διαχρονικά αποτελούν την πολύτιμη παρακαταθήκη του λαού μας, ώστε να μετουσιωθεί η κληρονομιά αυτή σε νοοτροπίες και πρακτικές που θα υπηρετούν το συλλογικό συμφέρον.

Στην εκδήλωση συμμετείχαν τα μουσικά σύνολα και η χορωδία του Μουσικού Σχολείου Κορίνθου, τα οποία παρεμβάλλονταν στη διάρκεια της ομιλίας με άσματα της επανάστασης.

Η κ^α Φλούδα με την εμπνευσμένη, τεκμηριωμένη και γλαφυρότατη ομιλία της εντυπωσίασε και ενθουσίασε το πυκνό, εκλεκτό και απαιτητικό ακροατήριο, το οποίο τη θαύμασε και την καταχειροκρότησε.

Η Αδελφότητα μας και η εφημερίδα «Αγναντα Άρτας» τη συγχαίρουν και καμαρώνουν!

Τμήμα της κατέμεστης αίθουσας της Ολομέλειας της Βουλής. Διακρίνονται ο Πρόεδρος του Σώματος κ. Φίλιππος Πετσάλνικος και οι Πρώην Πρόεδροι κ. Δημ. Σιούφας και κα Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.....ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ

Η πρώτη μου «γνωριμία» με το Χρήστο τον Μπονιάκο

Ανοιξη του 1960. Τρίτη τάξη του Γυμνασίου Αγνάντων στη νεόδομη τότε ανατολική αίθουσα του ορόφου.

Ο φιλόλογος μας, ο Λουκάς ο Κουσουλός, ήταν στο κρεβάτι με κάποια ανοιξιάτικη ίωση, που τον ταλαιπωρούσε για δυο-τρεις μέρες.

(Τον είχαμε επισκεφτεί ένα βράδυ η παρέα των συγκατοίκων συμμαθητών και θυμάμαι ακόμα το μαγνητόφωνο που είχε - άγνωστο για την εποχή στα Αγναντα - και μαγνητοφώνουσε τα όσα λέγαμε κι ύστερα τ' ακούγαμε...).

Σε κάποια διδακτική ώρα, που είχαμε μάθημα με τον απουσιάζοντα καθηγητή μας, μπήκαμε στην αίθουσα και περιμέναμε να δούμε, αν θα τον αναπληρώσει κάποιος άλλος καθηγητής, που θα είχε κενή ώρα και ποιος.

Σε λίγο ο επιμελητής της τάξης, που στεκόταν, όπως πάντα, στην πόρτα και υποδεχόταν τον καθηγητή, μας κάνει

νόημα να σταματήσουμε τη συνήθη φασαρία, γιατί κάποιος καθηγητής ερχόταν.

Κάνουμε ησυχία, περιμένουμε, με, και να σου μπαίνει στην αίθουσα ο Μπονιάκος!

Η πρώτη του λέξη ήταν «καθίστα», καθώς υποδεχόμαστε πάντοτε σ' ένδειξη σεβασμού τους καθηγητές μας όρθιοι.

Τον Μπονιάκο το γνωρίζαμε μόνο εξ όψεως. Ποτέ άλλοτε δεν είχε διδάξει στην τάξη μας. Είχαμε ακούσει πάρα πολλά απ' τους μαθητές των μεγαλύτερων τάξεων, που σ' αυτές πάντα δίδασκε, για τον τρόπο που δίδασκε, για τις πολλές γνώσεις που είχε, για τη μεγάλη βιβλιοθήκη που διέθετε, αλλά κυρίως για τον τρόπο που μιλούσε προς του μαθητές και τις απίθανες ατάκες του, που προκαλούσαν γέλιο στην τάξη.

Αφού ενημερώθηκε απ' τον επιμελητή για το μάθημα της ώρας εκείνης, άρχισε η διδασκαλία...

Καθόμουν στο αριστερό μέ-

ρος του προτελευταίου θρανίου της μεσαίας πέτρας. Σε κάποια στιγμή κι ενώ το μάθημα είχε προχωρήσει αρκετά, θες γιατί καθόμασσε στριμωγμένοι ανά τρεις σε κάθε θρανίο, θες γιατί τα θρανία ήταν μικρά για την ηλικία μας-ήμουν άλλωστε και αρκετά ψηλός-βγάζω το αριστερό μου πόδι έξω απ' το θρανίο να πατάει κάτω στο δάπεδο.

Δεν περνάει πολλή ώρα κι ακούω τον Μπονιάκο, που σπάνια καθόταν, αλλά προτιμούσε να πηγαινόερχεται μπροστά απ' την έδρα και το βάθρο του πίνακα με το βιβλίο στο ένα χέρι και τα γυαλιά του στο άλλο, ν' απευθύνεται σε μένα:

-Ει, εσύ εκεί κάτω...Μάζεψε το πόδι σου μέσα στο θρανίο!

Αμέσως υπακούω. Τραβώ το πόδι μου μέσα στο θρανίο και ταυτόχρονα, χωρίς να το θέλω, εντελώς ασυναισθητα, σκύβω αριστερά και κοιτάζω κάτω προς το πόδι μου και το δάπεδο.

Τι ήταν να κάνω την κίνηση αυτή!

-Τι κοιτάς, ορέ; Δεν έχεις την αίσθηση του ποδιού σου και κοιτάς να δεις αν μαζεύτηκε; με κεραυνοβόλησε ο Μπονιάκος.

Η τάξη ξέσπασε σε ασυγκράτητα γέλια, όλοι γύρισαν γελώντας προς το μέρος μου, ο Μπονιάκος χαμογελούσε κι αυτός για την ατάκα του κι εγώ κατακόκκινος απ' την ντροπή μου έσκυψα στο θρανίο και προτιμούσα τη στιγμή εκείνη ν' ανοίξει η γη να με καταπιεί.

Τελικά, να επηρέαζε ή όχι η θέση του ποδιού μου την όλη εξέλιξη του μαθήματος;

Την απάντηση, φυσικά, μόνο ο Μπονιάκος θα μπορούσε να μας τη δώσει.

Γιάννης Κατσικογιώργος
Συνταξιούχος Δάσκαλος

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Το σπίτι της Αλεξάνδρας στο κέντρο του χωριού.

Πληροφορίες: Βασίλειος Ντίνος, τηλ. 210-2022611.

ΚΑΓΚΕΛΑΡΙ

Τέτοια νω — μωρέ τέτοια νω - τέτοια νωρά ήταν εφές Τέτοια νωρά ήταν εφές, τέτοια και παραπροχές Στο χορό που χόρευαν, όλο αγόρια και παιδιά Όλο αγόρια και παιδιά και κορίτσια ανύπαντρα Μεσ στη μέση στο χορό, κάθεται χρυσός αϊτός Και τροχάει τα νύχια του, τα χρυσά φτερούδια του Τα χρυσά φτερούδια του, τα βασιλικούδια του Το Θεό παρακαλεί, να του δώσει δύναμη Δύναμη και προθυμία, για να μπο ναδράξω μια Κι αν δεν την εδιάλεγα, νάπεφταν τα νύχια μου Τα χρυσά φτερούδια μου, τα βασιλικούδια μου Σ'υ που σέρνεις το χορό, σαν κλωνί βασιλικό Σαν κλωνί βασιλικό, σαν κλωνάρι αμάραντο Να τόχα μες στον κήπο μου, να το συγχονότιζα Τετραδό-παρασκευό και Σαββατο-κύριακο Κάνε κύκλες το χορό, κάνε πρωτοκάγκελο Κάνε πρωτοκάγκελο, πρωτοκαγκελισμάτα Σ'υ που σέρνεις το χορό, σαν κλωνί βασιλικό Σαν κλωνί βασιλικό, σαν κλωνάρι αμάραντο

Κάνε δίπλοκάγκελο, δίπλοκαγκελισμάτα Σ'υ που σέρνεις το χορό, κάνε τριπλοκάγκελο Κάνε τριπλοκάγκελο, τριπλοκαγκελισμάτα Σ'υ που σέρνεις το χορό, κάνε τετροκάγκελο Κάνε τετροκάγκελο, τετροκαγκελισμάτα Σ'υ που σέρνεις το χορό, κάνε πεντεκάγκελο Κάνε πεντεκάγκελο, πεντοκαγκελισμάτα Σ'υ που σέρνεις το χορό, κάνε εξικάγκελο Κάνε εξικάγκελο, εξικαγκελισμάτα Σ'υ που σέρνεις το χορό, τράβα σιάε το χορό Κι είμαι ξένος και θα ιδώ, και θα πάω να ναμολογώ Και θα πάω ναμολογώ, στα χωριά που θα διαβώ Μεσ στον πέρα μαχαλά, πέθανε μια καλογριά Και την παν στην εκκλησιά, με λαμπάδες με κηριά Με λαμπάδες με κηριά, μ' ασπηνία θυμιάτα Μ' ασπηνία θυμιάτα, με καθάρια λειτουργία Με καθάρια λειτουργία, με λαμπρά κονίσματα Μα τον Άγιο Αη-Γιάννη, ο χορός πάει γαϊτάνα Μα τον Άγιο Νικόλα, τι χορός θα γίνει τώρα Μα τον Άγιο Κωνσταντίν, το χορό δεν τον αφήνω Μα τον Άγιο Αρσέν, στο χορό να μπουν οι ξένοι Μα τον Άγιο Θανάση, ο χορός δε θα χαλάσει.

Κόψτε και κρατήστε το παραπάνω τραγούδι για να το έχετε μαζί σας στο Καγκελάρι.

ΔΗΜΟΣ ΑΓΝΑΝΤΩΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΝΑΝΤΙΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2011

- 6 έως 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΩΡΑ 17.30 Στο Γυμνάσιο Αγνάντων "ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ" Παιδικό 5 Χ 5 "ΒΟΛΕΪ" Γυναικών
- 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΩΡΑ 10.00 Στην πλατεία Αγίου Γεωργίου "ΑΘΛΟΣ JUNIOR" ΤΡΕΞΙΜΟ Από 5 έως 16 ετών
- 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΩΡΑ 10.00 Στο Γυμνάσιο Αγνάντων "ΑΘΛΟΣ JUNIOR" ΠΟΔΗΛΑΤΟ - ΤΟΣΒΟΛΙΑ - ΡΑΠΕΛ
- 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΩΡΑ 10.00 Στην πλατεία Κοιμήσεως Θεοτόκου "ΤΟΥΡΝΟΥΑ" ΤΑΒΛΙ - ΠΙΝΓΚ ΠΟΝΓΚ Από 5 έως 96 ετών
- 11 έως 14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΩΡΑ 17.30 Στο Γήπεδο Καταρράκτη "ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ" 11 x 11 - Εφήβων και Ανδρών
- 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΩΡΑ 9.00 Στον Προφήτη Ηλία "ΕΚΔΡΟΜΗ" με φαγητό ποτό και χορό. Από 5 έως 96 ετών.
- 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΩΡΑ 9.00 Στο Γεφύρι της Πλάκας "RAFTING" Από Γέφυρα Αμπελοχωρίου.
- 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ Στην πλατεία Αγίου Γεωργίου "ΕΚΘΕΣΗ" ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ Από 5 έως 96 ετών
- 16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ Διαγωνισμός ψαρέματος στον Άραχθο

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Των Φοιτησάντων
στο Γυμνάσιο - Λύκειο Αγνάντων

Σάββατο, 13 Αυγούστου 2011
Άγναντα Άρτας

10 π.μ.: Προαύλιο Παλαιού Γυμνασίου Αγνάντων
10:15 π.μ.: Αίθουσα Παλαιού Γυμνασίου Αγνάντων
Ιδρυτική Συνέλευση του «Συνδέσμου Φοιτησάντων
στο Γυμνάσιο-Λύκειο Αγνάντων»

1 μ.μ.: Συνεστιάση στην Ταβέρνα «ΠΑΝΟΡΑΜΑ»
στην Κεντρική Πλατεία της Άγναντας

Από την Οργανωτική Επιτροπή
Βάγιας Χρήστος
Μαργώνης Κωνσταντίνος
Μπαζούκας Αθανάσιος
Νικολός Κωνσταντίνος
Παπαπέτρος Γεώργιος
Φίλιος Χρήστος (Συντονιστής)
Φίλιου-Γιαννοπούλου Ελένη
Χασιάκος Χρήστος

Πληροφορίες: Αθανάσιος Μπαζούκας
Τηλ.: 2651032996, 6932997380

ΚΑΦΕ «ΛΑΜΠΡΟΣ»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 17 - ΤΗΛ 25510-45118
ΑΠΑΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ
(ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ)

Το καφέ ανήκει στο χωριανό μας Λάμπρο Καράμπαλη, που είναι γιος του Γιάννη και της Ελένης Κώστα.

Παντζουμερκιώτικος διαγωνισμός ψαρέματος

Έχετε διαβάσει για τις παντζουμερκιώτικες συγκεντρώσεις και διασκέψεις. Εκεί λένε, λένε, λένε, χειροκροτάνε και ύστερα... πάνε για φαγητό. Άντε και την άλλη χρονιά τα ίδια πάλι. Τουλάχιστον με το διαγωνισμό στο «Μέγα», που θα γίνει στις 16 Αυγούστου το απόγευμα ημέρα Παρασκευή, θα φάμε τα ψαράκια μας με λευκό κρασί από τα Φράστα.

Φέτος τα έπαθλα θα είναι: Για το μεγαλύτερο ψάρι, αλλά ζωντανό και θα μας απαντήσει για την καταγωγή του, από το ποτάμι ή από τη λίμνη των Ιωαννίνων, ένα καλάμι με μηχανάκι.

Δεύτερο έπαθλο: 7μετρο καλάμι πτυσσόμενο. Τρίτο έπαθλο: 5μετρο καλάμι πτυσσόμενο, προσφορά του αντιπροέδρου της Αδελφότητας Χάρι Ζάχου, στη μνήμη του αδελφού του Δημήτρη.

Τα καλάμια τα θέλουμε για ψάρεμα, όχι να τα καθαλάμε και να λέμε ότι είμαστε μεγάλοι. Ένας είναι ο μεγάλος. Ο Νίκος ο Λιόντος, που θα 'ναι και πάλι κοντά μας και τον ευχαριστώ, τόσο εγώ, όσο και ολόκληρο το Δ.Σ. της Αδελφότητας.

Θα ακολουθήσει δεξίωση στην ταβέρνα της κυρίας Κωστούλα που την ευχαριστούμε και για την περιποίηση και τις τιμές!!!

Σπόνσορες δε θέλουμε. Χορτάσαμε. Να 'ναι, το αντίδωρο της αδειάς μας 175€. Εκεί μας καταντήσανε. Όπως στο πανηγύρι. Άλλοι τρώνε στα τραπέζια και στο τέλος να πληρώνουν το λογαριασμό και αυτοί που κάνουν χάρι.

Δολώματα, σκουλήκια άσπρα ή κόκκινα ή και αλευρόκολλα ή να κάνετε «συρτή» με ειδικά αγκιστράκια τις «μύγες».

Ο Στρατηγός Ναπολέων Κατσούλης από τον Καταρράκτη, θα δοκιμάσει ένα νέο δώλωμα αστυνομικό, το κρατάει μυστικό. Και ο Ναύαρχος ο γιατρός, αφού επιστρατεύσει το γιού του και την κόρη του, γιατροί και οι δύο, θα επιβλέπουν το διαγωνισμό να μη γίνουν... σκανταλιές.

Ο τόπος του ψαρέματος διευρύνεται. Από τη γέφυρα «Τζαρή» μέχρι τον Αώο.

Το ότι θα πάρετε καθαρό αέρα στο ποτάμι και θα καμαρώσετε το μονότοξο γε-

φύρι φτάνει και περισσεύει.

Κοντά μας θα 'ναι: Ο πρόεδρος της Αδελφότητας, Ο Τάκης ο Χριστοδούλου, ο επίτιμος Χρήστος Παπακίτσος, ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Κώστας Παπακίτσος, αν δεν πάει για μπάνια. Ο Χρήστος ο Τούμπουρος, αν δεν πάει στην Αιδηψό. Πρόεδροι και κάτοικοι των όμορων χωριών, ο πάτερ Άγγελος από τους Κτιστάδες, ο Γυμνασιάρχης

Νίκος Μέγας, αν δεν πάει στο καφενείο. Βουλευτές της Ηπείρου δεν θα παραβρεθούν, γιατί το ποτάμι έχει... στρουμπουλιάει!

Να 'μαστε καλά μέχρι τότε! Περιμένω όλα τα παιδιά. Είναι όμορφη η φύση που μας λείπει και πρέπει να την προσέχουμε.

Σας περιμένω!!! Ραντεβού στις 16 Αυγούστου.

Χάρις Ζάχου - Αντιπρόεδρος
Ερασιτέχνης ψαράς

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙΟΥ ΑΓΝΑΝΤΩΝ
«Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ
ΣΩΤΗΡΟΣ»

ΕΔΡΑ: ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙ ΑΓΝΑΝΤΩΝ
Αριθ. Πρωτ.: 12/3-6-2011

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΚΑΛΕΣΜΑ

Το Δ.Σ. του Πολ/κού Συλλόγου Παλαιχωρίου Αγνάντων καλεί τα μέλη του σε ετήσια τακτική γενική συνέλευση με θέματα ημερησίας διάταξης τα παρακάτω:

1. Απολογισμός το Δ.Σ.
2. Οικονομικός Απολογισμός
3. Έλεγχος Εξελεγκτικής Επιτροπής
4. Προγραμματισμός για το επόμενο έτος

Η Συνέλευση θα πραγματοποιηθεί στις 4 Αυγούστου 2011 ημέρα Πέμπτη και ώρα 7 μ.μ. στην Πλατεία του Παλαιχωρίου κάτω από τον πλάτανο.

Η παρουσία όλων μας κρίνεται απαραίτητη.

Για όσους θα παραβρεθούν στην Γ.Σ. θα ακολουθήσει φαγοπότη (τσιμπούσι) και γλέντι όπως έχει καθιερωθεί τα τελευταία χρόνια, θα υπάρχουν δε πολλά ψητά, άφθονα ποτά και το κυριότερο πολλές ντόπιες πίτες.

Να είμαστε όλοι εκεί.

Από το Δ.Σ.

Κέντρο
«ΠΑΝΟΡΑΜΑ»

Κων/νου Κωστούλα
Άγναντα

Τηλ.: 26850 - 31000

ΚΑΦΕ ΨΗΣΤΑΡΙΑ
«ΤΟ ΣΤΕΚΙ»

ΑΝΘΟΥΛΑ ΧΡ. ΚΩΣΤΑ
Άγναντα - Τηλ. 26850-31.327

ΣΙΔΗΡΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΚΑΙ ΑΛΟΥΜΙΝΙΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΥΡΚΟΥ ΤΣΩΛΗΣ
ΚΕΡΑΜΑΤΕΣ ΑΡΤΑΣ - ΤΗΛ.: 26810 - 75195

Ο δρόμος
Ιωαννίνων-Καλεντζίου-
Πραμάντων

Χρόνια τώρα περιμένουμε τη βελτίωση αυτού του δρόμου. Ακόμα και το τμήμα του από το Ελληνικό ως το Καλέντζι (ένα από τα δυσκολότερα), που είναι ενταγμένο στο ΕΣΠΑ με συγκεκριμένη πίστωση 9,8 εκατομ. ευρώ καθυστερεί, λένε, για διαδικαστικούς λόγους. Ευχόμαστε να μην έχει την τύχη του δρόμου που θα συνέδεε την Εγνατία οδό με τα Τζουμέρκα...

ΕΓΚΥΡΕΣ ΓΝΩΜΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΧΡ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΥ «Η ΖΩΝΤΑΝΗ ΑΦΙΣΑ»

Α). Ο κ. **ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΑΡΟΣ**, πρώην Λυκειάρχης, εμβριθής φιλόλογος, έγκριτος λαογράφος και συγγραφέας, παρουσιάζοντας το διήγημα σε Εφημερίδες και Περιοδικά, έγραψε τα εξής:

«Ο κόσμος του θρύλου, της ιστορίας και της παράδοσης, που φτερώνει την φαντασία και ξαναφτείνει την ανθρώπινη δύναμη, είναι στεριωμένοι επάνω σε κάποιες βαθιές ονειρικές μνήμες. Μνήμες που πιο ζωντανές από το άτομο, τριγυρνάνε σε ηρωικούς καιρούς, σε ματωμένους τόπους, σε δυνατές στιγμές της πατρίδας και σε αγνές, καθαρές και ολόστιγες ψυχές, που απάνω τους ο χρόνος και τα άτομα με την ψυχή τους, γράφουν τη μοίρα του τόπου και των ανθρώπων.

Τέτοιος τόπος απ' τα παλιά της η Ελλάδα, τέτοια και τα ξεπεταρούδια της νιότης της στον θρυλικό καιρό του 1940. Από αυτές τις βρυσομάνες του ηρωισμού, ο οποίος κράτησε τότε τον κόσμο με ανοιχτό το στόμα, ξεπετάχτηκαν οι μνήμες ανάμεσα από συντριμμία και πόνο, από ζεστό αίμα και ρωμαλέα ζωή, από μετωμένες ψυχές, με ανόθευτη και ασυμβίβαστη λεβεντιά και αποτυπώθηκαν με δεξιοτεχνία και αξιοσύνη τεχνική στο εύχρημο και γι' αυτό θρασεμένο ιστορικό διήγημα «**Η Ζωντανή αφίσα**» από τον αγαπητό **Χρήστο Αριστ. Παπακίτσο**.

Το αριστουργηματικό σε ύψος διήγημά του, με καλοστημένες τις εικόνες, μιας χαροκαμένης ηπειρώτισσας μάνας και του γιου της, παρουσίασε ο Αγναντίτης σεμνός πνευματικός εργάτης Χρήστος Παπακίτσος στην νεοελληνική Γραμματεία, με το λογοτεχνικό ψευδώνυμο **Δάφνης Δαφνώτης**. Τον περασμένο Δεκέμβριο η Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών στην ετήσια πανηγυρική της συνεδρία, απένειμε στο διήγημα «**Η Ζωντανή αφίσα**» το Α' βραβείο λογοτεχνίας του 2010. Άξια τιμή, σε αξιο Δημιουργό, σε αξιόπαινη δημιουργία.

Το δράμα μιας οικογένειας το 1940 σε χωριό της Πίνδου, το Δαφνόφυλλο, πλέκει και απλώνει στο διήγημά του ο λογοτέχνης. Εκεί ζούσε ο Νίκος Λούλας, με τη γυναίκα του Γιαννούλα και τα δυο τους παιδιά, τον Λάμπρο και τον Κώστα. Ο Λάμπρος στρατιώτης τότε, βαθμοφόρος λοχίας, στα μέσα του Οκτωβρίου γράφει στους γονείς του ότι απολύεται στις 6 Νοεμβρίου. Φτερούσαν από χαρμολύπη οι καρδιές, οι ουρανοί σκόρπισαν χαμόγελα ανοιξιάτικα και στον ήλιο και στον ξυπνούς τους κεντούσαν στο αραχνένιο πέπλο του χρόνου όνειρα χρυσά, όμορφα, τρυφερά, για τον Λάμπρο, το σπιτικό τους, για όλους. Αλλά η γλύκα του ονείρου δεν μένει απείραχτη και αθάνατη, γιατί «επάνω στα δημιουργήματα της ομορφιάς σου είναι απλωμένη μια ομίχλη από δάκρυα», καθώς λέει ο ποιητής (Ταγκόρ, κηπουρός).

Ο πόλεμος άρχισε. Ο Λάμπρος με την ομάδα του στην πρώτη γραμμή δείχνονται γενναίοι. Τον Νοέμβριο σε ύψωμα της Κορυτσάς παλεύουν στήθος με στήθος και δεν επιτρέπουν στον εισβολέα να το επανακαταλάβει. Περαιστικοί φαντάροι μας κατόπιν βρήκαν εκεί μια ματωμένη χλαίνη και σε τσέπη της ταυτότητα στο όνομα του «Λοχία Λάμπρου Λούλα». Εκτοτε ο Λάμπρος χάνεται, απών και στο διήγημα. Μετά τον πόλεμο παρουσιάζεται σακάτης στο χωριό και εξομολογείται στους χωριανούς ότι, πριν δέκα μέρες, στο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης θυμήθηκε τον εαυτό του και το όνομά του. Προφανώς στο ύψωμα της Κορυτσάς

εγκεφαλικό τραύμα του προκάλεσε ολική αμνησία.

Στο Δαφνόφυλλο συμφορά χτυπάει το σπιτικό του Ν. Λούλα. Ιταλικά αεροπλάνα βομβαρδίζουν το χωριό και το μαντρί του, σκοτώνοντας τον ίδιο και τον 16χρονο Κώστα. Κι έμεινε η Γιαννούλα, η μάνα, ξερακισμένη, μοναχή κι έρημη, χτυπιέται, ξεμαλλιάζεται, ματώνει. Στην κηδεία των αγαπημένων της η ψυχή της λύγισε, στέγνωσε, νέκρωσε. Νυχτοξημερώνει στα μνήματα, παραμιλάει. Σαλεύει το μυαλό της, τρέχει σε δρόμους, πλαγιές, ράχες νύχτα-μέρα φωνάζοντας τον Λάμπρο. Είχε τρελαθεί. Κατρακυλάει από ένα ακροβράχι και μένει αναίσθητη. Χωριανοί τσολιάνηδες από τα βογγητά της την βρίσκουν και φροντίζουν για την μεταφορά της σε ψυχιατρική κλινική στη Θεσσαλονίκη.

Στον προθάλαμο αυτής της κλινικής ο διηγηματογράφος αριστοτεχνικά μεταφέρει τη λύση του δράματος και τη λύτρωση των δυο προσώπων από την τραγική τους μοίρα με τη συνάντησή τους.

Μπαίνοντας στο σκηνώμα του διηγήματος, νιώθεις να σε αγγίζει και να σε θωπεύει χαμογελαστά ένας κόσμος με πυκνότητα και πληθώρα ζωής, άξιας, δυνατής, ανθρώπινης, με παρθενική αγνότητα και απλότητα αισθημάτων. Άνθρωποι της σκληρής βιοπάλης, σεμνοί, απλοϊκοί, ταπεινοί και καλοσυνάτοι ξεπερνάνε την αίσθηση της ματαιότητας των ανθρωπίνων και πορεύονται με το μαρτύριό τους, πιασμένοι από το χέρι της δόξας, προς την αιωνιότητα.

Το στήμονι της διήγησης ένας θρύλος, μια παράδοση, ένας αντίλαλος του '40 και υφάδι τα ακούσματα, οι διηγήσεις, οι περιγραφές και ζωντανά λόγια από στόμα σε στόμα, για άλλους της εποχής, μια που με το αντί παρά με το μάτι κουβάλησε η ψυχή του λογοτέχνη το υλικό της διήγησης.

Αναζητημένες υπαρκτές του καθημερινού ιδρώτα ολόρθες, ολοκληρωμένες, μαρτυρικές και πυρίμορφες, φωτισμένες περίτεχνα ηθογραφικά, στέκονται στο διήγημα, ματωμένα θυμητάρια στον χρόνο και στον χώρο του πυρίκαυστου πρόσφατου παρελθόντος μας. Μια λαογραφική ζωγραφιά αφηγηματική με χρώμα και άρωμα βουνού και γεύση αρμύρας ανθρώπινου ιδρώτα. Ο Πλούτος και η μαστοριά ξεφρνιάζει, αλλά και μαγνητίζει. Λέξεις, φράσεις, συλλογισμοί, εικόνες, έννοιες, χρώμα, βίωμα, λόγος και ό,τι κρύβεται πίσω απ' αυτά, όλα γεμάτα ζωηράδα, φρεσκάδα, πνοή και αίμα. Χαρακτήρες ανάγλυφοι, με πληρότητα, αισθήματα έντονα, σκέψεις μετρημένες, μιλά ορεοβία, τραχιά, γνώριμη, καμωί, πόθοι, όνειρα, ελπίδες, σ' ένα ολοζώντανο εκφραστικό κόσμο, που χωρίς σταματημό παλεύει να δικαιώσει τη ζωή του, τον εαυτό του, το ήθος του, τα περασμένα και τους αγώνες του.

Όλος αυτός ο θησαυρός των χαρακτηριστικών κοσμημάτων, που ομορφαίνουν ευφρόσυνα το εξωτερικό ντύμα της «Ζωντανής αφίσας», είναι δουλευμένοι με σμυλάρι και μεράκι τεχνίτη, συνταριασμένοι και στρογγυλεμένοι με το λαϊκό αίσθημα και τη δυνατή γεροδεσιά της φαντασίας και της αισθαντικότητας του λογοτέχνη, με αφηγηματική άνεση και με μια συγκρατημένη συναισθηματική τρυφερότητα. Τα παραπάνω επιβεβαιώνουν, συμπληρώνουν και σφραγίζουν οι ιδέες των χαρακτήρων και η σκιαγραφία των γεγονότων, που αναβλύζουν μέσα από την ιστορική διήγηση: Η γενναιοφροσύνη και γενναιοψυχία, η λεβεντιά, η ανθρωπινή αξιοπρέπεια, η κοινωνική συμπόνια, η απουσία μίσους, έχθρας και εκδίκησης, ο σεβασμός στην ιστορία, το πατροπαράδοτο ελληνικό φυτό, το έμφυτο χρέος του Έλληνα στην Πατρίδα, στην οικογένεια, στην κοινωνία, στον συνάνθρωπο, αρετές δηλαδή που μεγεθύνουν το ανθρώπινο μεγαλείο και δυστυχώς απου-

σιάζουν από αυτό που θέλουμε σήμερα να λέμε «νεοελληνικό πολιτισμό».

Τα δύο κύρια πρόσωπα του διηγήματος, που ξετυλίζουν το κουβάρι του δράματος, παρουσιάζονται τέλεια μεγέθη, φωτεινές μορφές και ψυχές, που αντιπαλεύουν και ξεπερνάνε τις εναντιότητες και τις συμφορές, για να περάσουν ως μάρτυρες στην πύλη της ιστορίας. Έτσι στην σκέψη και στην φαντασία του αναγνώστη, εξαυλώνονται, εξιδανικεύονται, γιγαντώνονται και ακουμπάνε στην πηγή της συμπαντικής αρμονίας. Το μεγάλο λοιπόν αυτό της Ελληνίδας Μάνας και του γιου της, του Έλληνα Στρατιώτη, σαΐνεται σε ιδανικό σύμβολο στη «Ζωντανή αφίσα». Το ιδιαίτερα δε σημαντικό και πρωτόφαντο σε αυτήν είναι η θεματική επιλογή από μια καυτή πτυχή της νεότερης ιστορίας μας.

Με φαντασία και τόλμη ο Χρήστος Παπακίτσος στην «Ζωντανή αφίσα», πήρε το χθες και το έκανε σήμερα, πέτυχε την αναβίωση του περασμένου στο τωρινό, κάνει τον αναγνώστη, να νιώθει μέσα του τη ζεστασιά του χθες και να ζει μέσα σ' αυτό ο ίδιος. Έτσι λέει στον αναγνώστη θαρραλέα και ξάστερα: Πάρε του Νεοέλληνα και περπάτα με οδηγό σου αυτό το χθες, αυτή τη φλόγα, που μόνο αυτή θα σου ζεσταίνει την ψυχή μέσα στον αγωνιώδη καιρό σου, τον τωρινό, τον αλλόκοτο, τον ανήλιαγο».

Μιχ. Γ. Χάρος

Δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα: «**Πρωινός Λόγος**» Ιωαννίνων (29-3-2011), «**Ηπειρωτικό Μέλλον**» (φ. 147/2001) και σε άλλες σελίδες του έντυπου και ηλεκτρονικού τύπου.

Β). Ο κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΣΒΕΝΤΖΟΥΡΗΣ**, Μουσικό Λόγος, Ποιητής, Συγγραφέας, Διπλωματούχος του Πανεπιστημίου Αθηνών στη Διαχείριση Ανθρωπίνων Πόρων και στη Διοίκηση Εκπαίδευσης-Έρευνας, έγραψε:

«**Η Ζωντανή αφίσα**» (διήγημα), καθώς έχει της κίνησης τη χάρη και της συγκίνησης τα βάθη, δίκαια έλαβε το πρώτο βραβείο διηγήματος της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών το

έτος 2010.

Ο συγγραφέας του διηγήματος, ο **Χρήστος Παπακίτσος**, μας έχει αποδείξει και μ' άλλα συγγράμματά του ότι έχει και τα δύο απαραίτητα προσόντα για έναν λογοτέχνη, δηλαδή την τεχνική και το περιεχόμενο του λόγου.

Το κάθε γραπτό μπορεί να είναι μια αφίσα ή ένα λάβαρο, που όταν βγει μπροστά, άλλοι μπορεί να το κοιτάζουν με θαυμασμό και άλλοι όχι, είναι θέμα βαθμού αδιαφορίας που μπορεί να μειώσει ή να εξαφανίσει η ποιότητα του γραπτού, στο μέγιστο, αν η αδιαφορία μετατραπεί σε ενδιαφέρον.

Το συγκεκριμένο διήγημα, **Η Ζωντανή αφίσα** του κ. Χρήστου Παπακίτσου, το οποίο η κριτική επιτροπή της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών θαύμασε και βράβευσε, το θαύμασα κι εγώ και συγχάρω το συγγραφέα και την επιτροπή που το βράβευσε, και νομίζω ότι θα μείνει σίγουρα σαν έξοχη λογοτεχνική αξία, γιατί η χάρη προκαλεί με την πρώτη ματιά και το περιεχόμενο συγκινεί όσο προχωράς στην ανάγνωσή του».

Χρήστος Α. Σβεντζούρης

(Δημοσιεύθηκε στις Αρτινές Εφημερίδες: «**Μαχητής**» (1-4-2011) και «**Ηχώ**» (2-4-2011))

Ο Δημήτριος Σωτ. Κατσούδας, έφυγε από τη ζωή την 21η Ιουνίου, μετά από τροχαίο δυστύχημα, σε ηλικία 49 ετών, αφήνοντας πίσω τη γυναίκα του με τα παιδιά τους, τη μάνα του και τις αδελφές του. Η Αδελφότητα απευθύνει θερμά συλλυπητήρια σε όλους τους οικείους του.

TABERNA
«ΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ»
ΜΗΤΣΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Αγναντά Τηλ. 26850-31163

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΑΗΔΟΝΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΚΑΠΕΛΗΣ
ΥΠΕΡΓΟΛΑΒΟΙ
(Στέγες - Τούβλα)

Δ. ΑΗΔΟΝΗΣ: 2230716 - 097-289202
Ν. ΚΑΠΕΛΗΣ: 2916115 - 0932-229853

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Σ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Κ. ΦΡΟΝΤΖΟΥ 6, 1ος όροφος (απέναντι από το Ροζόι)
Τ.Κ. 45 444 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΗΛ.: 26510-77718 - FAX: 26510-77763 ΚΙΝ.: 6944888161

ΚΑΦΕ – ΨΗΣΤΑΡΙΑ “Ο ΜΕΡΑΚΛΗΣ” (πρώην Λεμονιά)

Στο φαγάδικο του Νίκου στο κέντρο του χωριού μας, θα βρούμε όλων των ειδών τα φαγητά. Από ψιτά: Αρνί παϊδάκια, σπληνάντερο, φριγαδέλια, αρωματικό κοκορέτσι, χορταστικό σουβλάκι, αλλιά και κοτόπουλο αθανιάρικο!!

Κατά παραγγελία: Λαχανόπιτα, τυρόπιτα μέχρι και τραχανόπιτα.

Από μαγειρευτά: Κοκκινιστό σ' όλα τα γούστα, κεμπάπ, κεφτέδες, γίγαντες, φασόλια στο φούρνο και ό,τι αγαπά η ψυχή σας.

Από ψαρικά: Ψάρια ποταμίσια, ψαρεμένα από το Χάρι Ζάχο, στο φούρνο, στο τηγάνι και ψιτά.

Ποτά: Ντόπιο τσίπουρο, κρασί κόκκινο, ροζέ, ούζο, μπίρες, ούισκι, βότκα και μετά τις 11 μ.μ. σφηνάκια.

Αναψυκτικά: πορτοκαλάδες, γκαζόζες, λεμονάδες και κρύο νερό τζουμερκιώτικο.

Καφέδες: καλύπτουμε όλες τις ορέξεις σας.

Το απόγευμα «χαρτάκι» στο πατάρι κάτω απ' τον πλάτανο.

Αχ αυτός ο πλάτανος!!

Ποιος λέει ότι στο χωριό μας δε βρίσκουμε «τίποτα».

Απ' όλη έχει!!!

Υ.Γ. Ο Νίκος και το προσωπικό του στην εξυπηρέτηση των πελάτων. Πάρτε τους φίλους σας κι ελάτε και το κυριότερο οι τιμές είναι ΑΓΓΑΝΤΙΚΕΣ.

Σας περιμένουμε.

Χάρις Ζάχος

Αντιπρόεδρος της Αδελφότητας

Κων/νος Γ. Μουστακλής
Χειρουργός Οφθαλμίατρος

• Οπτικά πεδία

• Παχυμετρία κερ/δους

• Μελέτη ευαισθησίας

στη φωτεινή αντίθεση

Στοά Ορφέα - Κτίριο Γ - 2ος όροφος

(δίπλα από το μέγαρο της Αστυνομίας)

Ιωάννινα 453 32

Τηλ./Fax: 26510 79888

Κιν.: 6938 497 497

e-mail: moustaklis@yahoo.gr

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

Γκαρσονιέρες και δυάρια πλήρως εξοπλισμένα
στο Λευκανί Χαλκίδας

**Από το χωριανός μας
ΕΥΑΓΓΕΛΟ Κ. ΠΑΠΑΚΙΤΣΟ**

Τηλ. 22210-53444 & 52341

ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΕΚΠΤΩΣΗ 20%

«ΠΡΑΣΙΝΟ ΧΩΡΙΟ» ΣΤΗΝ ΟΡΕΙΝΗ ΑΡΤΑ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

των-Πραμάντων (από την ανατολική όχθη του Αράχθου), 3) η επαρχιακή οδός Ιωαννίνων-Κατσανοχωρίων-Γεφ. Πλάκας-Αγνάντων-Πραμάντων και 4) η ημιτελής οδός Αγνάντων-Βουργαρελίου. Το οδικό αυτό σύμπλεγμα με συγκοινωνιακό κόμβο τα Αγναντα (το γεωγραφικό κέντρο της περιοχής των Τζουμερκίων), καθιστά το χωριό μας ευκόλως προσπελάσιμο από όλα τα χωριά των δυο Καλλικρατικών Δήμων της εδαφικής ενότητας των Τζουμερκίων (Κεντρικών και Βόρειων).

Επιπλέον, λόγοι ιστορικοί συνηγορούν υπέρ της υπαγωγής του χωριού μας στην κατηγορία των «Ενεργειακών χωριών», με το να χαρακτηριστεί «Πράσινο Χωριό». Τα Αγναντα ήταν έδρα του ομώνυμου Δήμου κατά την πρώτη τριακονταετία της απελευθέρωσης των Τζουμερκίων (1881-1912) και πρόσφατα του Καποδιστριακού Δήμου Αγνάντων, αλλά και έδρα της πρώην Επαρχίας Τζουμερκίων, στην οποία υπάγονταν όλα τα Τζουμερκοχώρια (Αρ-

τας και Ιωαννίνων).

Οι παραπάνω λόγοι ενισχύονται και από τις υφιστάμενες υποδομές (Κέντρο Υγείας, Γυμνάσιο-Λύκειο, συγκοινωνίες, δημόσια κτίρια κ.ά.). Αλλά και οι εκεί τέσσερις (4) ενεργοί Πολιτιστικοί Σύλλογοι και οι ανά την Ελλάδα ισάριθμοι Εθνικοτοπικοί Σύλλογοι, μαζί με την έδρα της Ιστορικής και Λαογραφικής Εταιρείας Τζουμερκίων και το εκεί Λαογραφικό Μουσείο της, εγγυώνται την ενίσχυση και προώθηση του πολιτιστικού, θρησκευτικού, φυσιολατρικού και περιπατητικού τουρισμού σε όλες τις μορφές τους και καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Εξάλλου, τα Αγναντα από παλαιά ήταν και εξακολουθούν να είναι πνευματικό και εμπορικό κέντρο της υπαγόμενης στην Περιφερειακή Ενότητα Αρτας περιοχής των Δυτ. Τζουμερκίων και έχουν τις προϋποθέσεις να εξελιχθούν σε βιώσιμο και αναπτυσσόμενο οικιστικό κέντρο.

Αλλωστε, ο «Αθλος Τζουμερκίων» που οργανώνεται επιτυχώς εδώ και πολλά χρόνια με επίκεντρο τα Αγναντα και με συμμετοχή όλο και

περισσότερων νέων από όλη την Ελλάδα, αποτελεί απτή απόδειξη της τουριστικής δυναμικής που διαθέτει το χωριό μας, από το οποίο εύκολα μπορεί να διαχυθεί προς ολόκληρη την περιοχή των Τζουμερκίων, εφόσον δρομολογηθεί επί τη βάσει ενός καλά μελετημένου σχεδίου, που σίγουρα θα εκπληρωθεί για το «Πράσινο Χωριό».

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, σε ανύποπτο χρόνο, έχει καταχωριστεί κατατοπιστικό και επίκαιρο, ως προς την περίπτωση, άρθρο του Προέδρου της Αδελφότητάς μας κ. Χρ. Χριστοδούλου, αναφερόμενο στην αξιοποίηση του νερού του «Αγναντίτη», η οποία από μόνη της θα εξασφάλιζε στο χωριό μας ενεργειακή αυτονομία και θα άνοιγε την όρεξη και πολλών άλλων. Χρήσιμο θα ήταν να το διαβάσουν οι ειδικοί και προπάντων οι αποφασίζοντες που, από παλαιά, μας έχουν δώσει δείγματα ότι, τις περισσότερες φορές, αποφασίζουν άκριτα για την περιοχή μας.

«Αγναντα Αρτας»

ΑΝΑΓΚΗ ΑΝΑΒΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

τας από πυρκαγιές, σημειώνουμε ότι όλοι πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί και να 'χουμε τα μάτια μας δεκατέσσερα. Όλοι οφείλουμε να είμαστε φύλακες του δάσους, προστάτες του φυσικού περιβάλλοντος γιατί τυχόν καταστροφή του θα καταστρέψει και τη ζωή τη δική μας και των παιδιών μας. Προσοχή, λοιπόν, στο καθετί που μπορεί να βάλει φωτιά (αποσίγαρα, βαρελότα, γυαλιά, υπαίθριες ψησταριές, ηλεκτροκολλήσεις κτλ).

Όλοι μας πρέπει να προσέχουμε και όλοι μας να φροντίζουμε το χωριό μας και να εργαζόμαστε γι' αυτό. Αλλωστε, εμείς οι Αγναντίτες έχουμε παράδοση στον εθελοντισμό. Γνωστή ήταν από παλιά η αλληλεβοήθεια, το «μιντάτι», αλλά και η «Πρωτοδική Εργασία», θεσμός που, κακώς, καταργήθηκε το 1982. Μολονότι ως θεσμός ήταν υποχρεωτικός, ήταν κοινώς αποδεκτός, διότι αποσκοπούσε στην καλύτερη των συνθηκών της ζωής στο χωριό. Συντηρούνταν δρόμοι και μονοπάτια και καθαρίζονταν πλατείες, Νεκροταφεία, αυλάκια ποτίσματος κ.λπ.

Πέραν αυτών έωνε τους χωριανούς και τους έκανε να νιώθουν συνδιοκτίτες του χωριού τους. Όλοι ενδιαφέρονταν για τα έργα των χωριών τους.

Ήδη, οι ανάγκες δημιουργούν κοινή συνείδηση στους χωριανούς μας που προαιρετικά επαναφέρουν το θεσμό με τη μορφή του Εθελοντισμού, αφού διαπιστώνουν ότι οι κρατικοί Φορείς ούτε βλέπουν ούτε μπορούν να ικανοποιήσουν τις καθημερινές ανάγκες των χωριών μας. Παράδειγμα προς μίμηση

αποτελεί ο καθαρισμός του Νεκροταφείου του Αγίου Δημητρίου και η απαλλαγή των τάφων από τους βάτους, εργασία που έκαναν εθελοντικά μερικοί χωριανοί μας. Είναι ανάγκη να συνεχιστεί η ομαδική προσφορά των χωριανών μας και προς άλλους τομείς που προβάλλουν τον πολιτισμό του τόπου μας, όπως στον καθαρισμό των πλατειών, των δρόμων, των πηγών, των ποταμών, των δασών και γενικά των χώ-

ρων που επισκέπτονται οι άνθρωποι για να απολαμβάνουν το μεγαλείο της φύσεως, που τόσο στοργικά μας περιβάλλει. Αλλωστε, οι πολιτιστικοί Σύλλογοι του χωριού μας διακρίνονται για τις περιβαλλοντικές ευαισθησίες και τις καλές ιδέες και πρωτοβουλίες τους. Απομένει η στήριξη αυτών των πρωτοβουλιών από όλα τα μέλη τους, από όλους τους χωριανούς μας.

Το Δ.Σ.

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΔΗΜΟΥ ΑΓΝΑΝΤΩΝ

ΘΕΜΑ: «Καλλικράτης στα Τζουμέρκα
(νέα δεδομένα και προοπτικές)»

α) Αξιοποίηση υδάτινου δυναμικού

β) Οδικό δίκτυο Τζουμερκίων

Ημ/νία συνδιάσκεψης 14-8-2011 στο Άνω Γραϊκικό
Κεντρική πλατεία του χωριού, ώρα 11η πρωινή

Διοργανωτής ο Εξωραϊστικός και Πολιτιστικός
Σύλλογος απανταχού Γραϊκιστών

Πρόεδρος Φώτης Χαχούλης

Εμφαση ΕΙΔΗ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ

ΖΙΑΒΡΑΣ ΔΗΜ. & ΥΙΟΣ Ο.Ε.

Δερβενίων 30 & Ποσειδώνος
115 23 Μεταμόρφωση Αττικής

Τηλ.: 210-2876968 & 2847004 - Fax: 210-2847364

ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΤΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

Παραδοσιακός Ξενώνας στα ΑΓΝΑΝΤΑ

Τηλ.: 26850 - 31777, 31562
26510 - 43228

Νίκη - Γιάννης Γιαννούλας